

AUDITOR

časopis Komory auditorů České republiky číslo 2/2018

Téma: Auditorská profese

aktuality • informace z komory • stanoviska, názory, diskuze
• nabídka vzdělávacích akcí • auditorské postupy • vybrané účetní
problémy • daňová a právní problematika • informace ze zahraničí

Obsah

Ze zasedání Výkonného výboru KA ČR.....	2
Zemřel profesor Vladimír Pilný, první prezident Komory auditorů ČR.....	2
Navrhujte kandidáty do volených orgánů KA ČR do 15. dubna.....	3
Co obnáší práce v orgánech Komory auditorů ČR.....	3
Informace z odborných výborů KA ČR.....	4
Pohyblivý příspěvek pro rok 2018.....	5
Prezidenti profesních komor jednali s předsedou vlády, hlavním bodem byla EET....	6
Vedení Národní účetní rady převzal Svaz účetních ČR.....	7

TÉMA ČÍSLA – AUDITORSKÁ PROFESE

Editorial.....	8
Role KA ČR při zvyšování kvality auditorských služeb (Jiří Pelák).....	8
Auditorská obec v číslech (Jiří Mikyňa, Libuše Šnajdrová).....	13
Výkonný výbor Komory auditorů ČR pohledem jeho člena (Pavel Kulhavý).....	16
Dozorčí komise Komory auditorů ČR pohledem jejího člena (Miroslav Brabec).....	17
Tíha rozhodnutí Kárné komise KA ČR (Radomír Stružinský).....	19
Rozhovory se členy Výkonného výboru KA ČR o jejich práci.....	21
Rozhovor s Irenou Liškařovou, prezidentkou Komory auditorů ČR.....	27
Rozhovor s Janou Gebauerovou, předsedkyní Dozorčí komise KA ČR.....	29
Rozhovor s Radomírem Stružinským, předsedou Kárné komise KA ČR.....	30
Rozhovor s Pavlem Racočou, prezidentem RVDA.....	32
Na kvalitě auditu závisí budoucnost profese....	32

NA POMOC AUDITORŮM

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávností..... 10, 11, 18, 20, 24

VZPOMÍNKY NA PRVNÍHO PREZIDENTA KOMORY

Rozhovor s Vladimírem Pilným, prvním prezidentem Komory auditorů ČR.....	33
Vzpomínky.....	34

e-příloha Auditor 2/2018

- Daně
- Právo
- Zaznamenali jsme

Toto číslo vyšlo 20. 3. 2018

Brána do profese

Karel Charvát

Auditorská zkouška sice většinou nebývá prvním seznámením uchazečů s prací Komory auditorů, ale zcela jistě patří k těm zkušenostem, díky nimž si na ni vytváří názor. I proto se domnívám, že na činnost Výboru pro auditorské zkoušky KA ČR mají nějaký názor jak uchazeči, tak i dlouholetí auditori, kteří systémem vzdělávání a zkoušek před vstupem do profese prošli. A jsou to názory širokého spektra. Pokusím se tedy činnost zkouškového výboru za poslední dobu krátce shrnout.

Mezi jeho základní aktivity patří posuzování cílů, obsahu a struktury dílčích částí auditorské zkoušky. Požadavky na auditory se postupem času, s vývojem legislativy a technologií mění, a tak projednáváme s garanty i směřování zkoušek, aby uchazeči byli na změny připraveni.

Do gesce výboru patří i přípravné kurzy před zkouškou. Výbor věnuje značnou pozornost nejen jejich přípravě, ale i zpětné vazbě účastníků. Úkolem je mimo jiné předejít riziku zásadního odtržení obsahu kurzu od zkoušky. I proto byl na jaře 2017 aktualizován sborník materiálů ke zkoušce auditora a jeho část byla následně volně přístupná na webových stránkách komory.

Výbor nadále pokračuje ve spolupráci s profesními organizacemi. Uchazečů se týká zejména vzájemné uznávání zkoušek. Za důležitou považuji také výměnu informací o vzdělávacích trendech, průběhu i způsobech hodnocení a obtížnosti zkoušek.

Systematicky pracujeme na nové podobě dohody o porozumění mezi Komorou auditorů

a ICAEW. Jsou prováděny analýzy sylabů, posuzovány zákonné možnosti osvobození od zkoušek i kontroly vyváženosti výhod poskytnutých oběma stranami. Jen připomenu, že tato dohoda a podobné dohody s ACCA, VŠE v Praze nebo se Svazem účetních usnadnily studentům i členům organizací postup při získání certifikací či oprávnění při zachování potřebné náročnosti.

Jsme také pod větší kontrolou. Rada pro veřejný dohled nad auditem dohlíží na kvalitu kurzů a na dodržování zákona při realizaci zkoušek, a tak poznatky této nezávislé instituce poskytují náměty k zamyšlení. Vzájemná informovanost je mimo jiné podpořena hostováním Bohumila Krále, člena Prezidia RVDA na zasedáních našeho výboru.

Do úkolů na rok 2018 patří na základě zkušeností posledních let novelizace zkušebního řádu KA ČR. V poslední době statistiky počtu odvolání postupně rostou, a tak diskutujeme o tom, jak snížit značnou administrativní náročnost jejich vyřizování a zároveň neomezit práva uchazečů.

Obsah zkoušek se pochopitelně odvíjí od celkové strategie komory, legislativy a situace na trhu. Stále ale platí, že zkoušky jsou tou první kontrolou a prostředkem udržení kvality profese. Jejich obtížnost musí ovšem nejen zohledňovat vzrůstající nároky na auditory, ale musí také udržet auditorskou činnost atraktivní pro nové zájemce. A toto vyvažování je podle mne dalším, ne-li nejtěžším úkolem té pomyslné brány do profese.

Karel Charvát

předseda Výboru pro auditorské zkoušky KA ČR

Ze zasedání Výkonného výboru KA ČR

Výkonný výbor se na svém zasedání, které se uskutečnilo 19. února v Praze, zabýval jak standardní agendou, tak aktuálními činnostmi jednotlivých odborných výborů KA ČR. Významná část jednání výkonného výboru se týkala přípravy aktualizace vnitřních předpisů schvalovaných sněmem.

Výkonný výbor schválil:

- plán činnosti a seznam členů Výboru pro účetní výkaznictví, Výboru pro metodiku auditu, Výboru pro SME/SMP a Výboru pro kontinuální profesní vzdělávání KA ČR na rok 2018,
- plán činnosti Výboru pro veřejný

sektor a seznam členů Výboru pro auditorské zkoušky KA ČR,

- navržený postup ve věci novely daňového řádu,
- aktualizaci interní směrnice B15 – Zásady postupu při organizaci vzdělávacích akcí.

Výkonný výbor dále projednal:

- a schválil postup přípravy společného říjnového jednání VV, DK a KK,
- a neschválil žádost ve věci vrácení pokuty z kárného řízení auditora, který nesplnil povinnou účast na KPV ve dvou letech,
- a schválil navržený postup

úpravy vnitřních předpisů pro sněm KA ČR v listopadu 2018

a vzal na vědomí:

- přehled o účasti auditorů na plnění povinného vzdělávacího tématu za rok 2017,
- informaci o plnění rozpočtu za období leden–prosinec 2017,
- zápisy ze zasedání prezidia, výborů a komisí,
- legislativní monitoring,
- statistiku uložených kárných opatření.

Jiří Mikyna

ředitel úřadu
Komory auditorů ČR

Zemřel profesor Vladimír Pilný, první prezident Komory auditorů ČR

Komora auditorů s hlubokým zármutkem oznamuje, že 20. února 2018 zemřel ve věku nedožitých 90 let jeden ze zakladatelů a první prezident Komory auditorů ČR, prof. Ing. Vladimír Pilný, CSc.

Vladimír Pilný po maturitě na obchodní akademii v Chrudimi (1948) absolvoval Vysokou školu hospodářských věd v Praze (1952) a nastoupil jako asistent na katedru účetnictví Vysoké školy politických a hospodářských věd; její hospodářská fakulta se osamostatnila jako Vysoká škola ekonomická (1953). Ve své době byla katedra účetnictví jediným vysokoškolským pracovištěm, kde se soustřeďovala nejen pedagogická, ale i vědecká, výzkumná a expertizní činnost v účetnictví, dále také rozbor hospodářské činnosti, využití automatizace, problematika vnitropodnikového řízení. Vladimír Pilný se orientoval na účetnictví i obchodních, resp. zahraničněobchodních operací, kontrolu, revizi a expertizní činnost. Z těchto oblastí se odvíjela jeho publikační činnost, téma kandidátské disertace (1965) i docentské habilitace (1967). V rámci rehabilitace byl jmenován profesorem (1990). Ve složitých podmínkách byl vedoucím katedry (1971–1974), resp. pověřen jejím řízením jako zástupce (1974–1981). V polistopadové době byl zvolen prvním porevolučním

děkanem fakulty řízení (1990). Prosadil založení fakulty financí a účetnictví a byl zvolen jejím prvním děkanem (1991–1994). Od února 1993 do listopadu 1998 byl prezidentem Komory auditorů ČR. I po ukončení svého působení v orgánech komory zůstal aktivním členem a zajímal se o dění nejen v komoře, ale i celé auditorské obci.

V rámci vzpomínky na Vladimíra Pilného uvádíme na konci čísla rozhovor z roku 2007 a několik vzpomínek na setkání či spolupráci s touto významnou osobností české auditorské profese.

-rr-

Navrhujte kandidáty do volených orgánů KA ČR do 15. dubna

Letošní listopadový sněm bude volit nové členy Výkonného výboru, Dozorčí komise a Kárné komise Komory auditorů ČR. Volební komise v souladu s usnesením sněmu z listopadu 2016, který vyhlásil volby na listopad 2018, stanovila termín 15. dubna pro přijímání návrhů na kandidáty.

Sněm tedy bude v souladu s ustanovením § 55 odst. 6 zákona o auditorech č. 93/2009 Sb. v platném znění volit polovinu, tj. sedm členů, Výkonného výboru a šest náhradníků, 11 členů Dozorčí komise a čtyři náhradníky a sedm členů Kárné komise a tři náhradníky.

Formuláře pro návrhy kandidátů do uvedených volených orgánů auditoři obdrželi v prvním letošním čísle časopisu Auditor a jsou také ke stažení na webových stránkách komory www.kacr.cz v sekci Aktuality. Upozorňujeme, že kandidáty do volených orgánů komory mohou navrhnout pouze auditoři zapsaní v rejstříku Komory auditorů ČR.

Návrhy na kandidáty je třeba v souladu s § 3 odst. 1 Volebního řádu předat volební komisi na adresu Komory auditorů ČR (Opletalova 55, 110 00 Praha 1), a to nejpozději do 15. dubna. Rozhodující je datum uvedené na poštovním razítku, v ostatních případech je to datum doručení na komoru.

Návrh musí obsahovat souhlas kandidáta s kandidaturou a zároveň i souhlas kandidáta se zveřejněním údajů specifikovaných v § 3 odst. 2 Volebního řádu sněmu tak, aby nedošlo k porušení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění

pozdějších předpisů. Tyto údaje budou otištěny v seznamu kandidátů do volených orgánů a rozslány všem auditorům. Prosíme o vyplnění všech požadovaných údajů tak, aby byla kandidátka platná a navržený kandidát mohl být zařazen na kandidátní listinu.

Podle § 32 odst. 2 zákona o auditorech může být do orgánu komory zvolen statutární auditor, který nemá v době konání voleb pozastavený výkon auditorské činnosti. Funkční období člena orgánu nesmí přesáhnout dobu čtyř let. Opětná volba je možná, přičemž člen orgánu může setrvat v jedné a téže funkci nejdéle dvě po sobě jdoucí funkční období.

Jarmila Císařová
předsedkyně Volební komise KA ČR

The image shows three overlapping forms for candidate proposals. The top form is for the Kárné komise (KK), the middle for the Dozorčí komise (DK), and the bottom for the Výkonného výboru (VV). Each form contains the following fields:

- NÁVRH KANDIDÁTA DO KÁRNÉ KOMISE KA ČR** (top form)
- NÁVRH KANDIDÁTA DO DOZORČÍ KOMISE KA ČR** (middle form)
- NÁVRH KANDIDÁTA DO VÝKONNÉHO VÝBORU KA ČR** (bottom form)

Each form includes a small text block: "Za kandidáta do [orgánu] KA ČR, který bude volen na XXI. sněmu KA ČR 20. listopadu 2018, navrhuji ríše uvedeného auditora/ku a v souladu s ust. § 3 Volebního řádu uvádím požadované údaje:"

The forms also contain fields for:

- Jméno a příjmení kandidáta: _____ ev. č. _____
- Budíže: _____
- Společná charakteristická kandidáta:
 - odborná práce: _____
 - výkon auditorské činnosti (smažte x) OSVČ Zaměstnanec
 - znakový angličtina jazyka: _____
 - jiná odborná činnost (publikační, pedagogická, vědecká): _____
- Pozn.: V případě nedostatku místa pokračujte v příloze: _____
- V: _____ dne _____ ev. č. _____
- Jméno a příjmení navrhovatele: _____ Podpis: _____
- Vyjádření kandidáta: _____
- Prohlášení: Ze souhlasím se svou kandidaturou do Výkonného výboru KA ČR na čtyřleté funkční období a souhlasím se zveřejněním údajů stanovených v § 3 Volebního řádu v předchozí kandidátce, který bude rovněž uveden všem auditorům. _____
- Jméno a příjmení kandidáta: _____ ev. č. _____
- Podpis: _____

At the bottom of the forms, it says: "Návrh otištěte volební komisi na adresu Komory auditorů ČR nejpozději do 15. dubna 2018."

Co obnáší práce v orgánech Komory auditorů ČR

Letošním listopadovým volbám členů a náhradníků orgánů komory předchází neméně důležité stadium, během něhož se budou v úřadu komory do poloviny dubna shromažďovat návrhy na kandidáty. Někteří nově zvolení členové budou nováčkové, neboť dojde k obměně členů, kterým uplynula dvě po sobě jdoucí funkční období v orgánu komory a po třetí již podle zákona o auditorech kandidovat nemůžou. Z uvedeného důvodu je namístě přiblížit ve stručnosti rozsah a povahu činností, které volené orgány komory vykonávají. Přestože nejsou uvedené popisy úplné, budou mít případní kandidáti konkrétnější představu o tom, co se od nich po zvolení očekává.

Výkonný výbor, dozorčí komise a kárná komise mají na podporu své činnosti v úřadu komory příslušného zaměstnance, který agendu připravuje a odborně s nimi spolupracuje. Práce ve volených orgánech je čestná, členové obdrží paušální náhradu za ztrátu času vynaloženého v souvislosti s plněním povinností.

Člen výkonného výboru (VV)

- volí na prvním zasedání po skončení volebního sněmu ze svých řad prezidenta, prvního viceprezidenta a viceprezidenta komory,
- účastní se zasedání výkonného výboru (VV), které se koná zpravidla jednou měsíčně (s výjimkou letních prázdnin),
- rozhoduje podle správního řádu o věcech svěřených komoře zákonem o auditorech, obvykle na návrh příslušného výboru, a to zejména výboru pro správu profese a výboru pro auditorské zkoušky,
- stává se předsedou nebo místopředsedou jednoho z pomocných orgánů komory, tj. výborů nebo redakčních rad, a průběžně informuje VV o činnosti tohoto orgánu,
- svolává a řídí jednání příslušného výboru nebo redakční rady, které se koná zpravidla jednou měsíčně, a schvaluje program jednání,

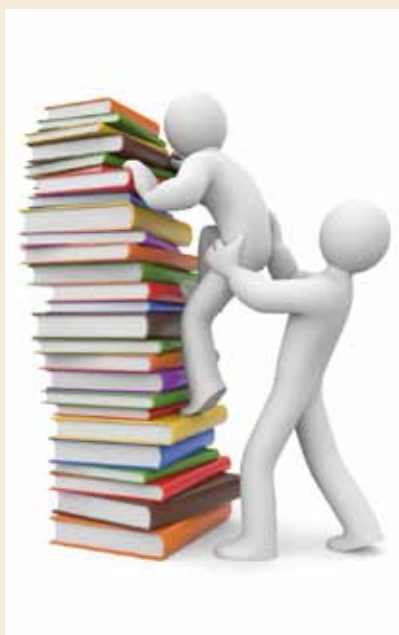
Informace z odborných výborů KA ČR

Výbor pro auditorské zkoušky (VAZ)

24. ledna 2018

Na lednovém zasedání zkouškového výboru proběhlo setkání s garantem zkoušky Statistika Richardem Hindlsem, který informoval výbor o cílech a zaměření zkoušky. Uvedl, že je zkouška celkově stabilní, bez výrazných výkyvů a neočekávají se žádné změny. Dalším bodem byla diskuze k návrhu změn ve Zkušebním řádu KA ČR, který bude na podzim aktualizován. Výbor vzal na vědomí vyhodnocení zkoušek Podnikové finance a také hodnocení kurzů Makroekonomie-Mikroekonomie a Zdanění. U obou kurzů byli lektoři hodnoceni velmi dobře. Výbor schválil členy odborného dohledu ke zkouškám Konsolidace a podnikové kombinace a Finanční účetnictví II.

-pag-

- zvládá práci s odborným textem v angličtině, který vydává Accountancy Europe (AE) nebo IFAC, ve funkci člena nebo předsedy odborného výboru (metodika auditu, regulace a rozvoj profese, vzdělávání atp.),
- sleduje vývoj odborné problematiky, kterou se daný výbor zabývá,
- připravuje stanoviska nebo připomínky k návrhům, podílí se na zprávách pro AE a IFAC, které jsou zpravidla dodávány formou dotazníků v angličtině,
- sleduje novely zákona o auditorech a aktualizace správního řádu, podle něhož VV, resp. komora ze zákona rozhoduje,
- podílí se na projednávání uvažovaných změn a úprav vnitřních předpisů komory, které se předkládají sněmu ke schválení (statut, volební řád sněmu, zkušební řád a další),
- podílí se na přípravě a projednávání interních komorových směrnic, které se nepředkládají sněmu a které schvaluje prezident komory (zásady hospodaření komory, pracovní řád, směrnice pro poskytování cestovních náhrad, oběh účetních dokladů aj.),
- podílí se na přípravě sněmu, na jednání se zahraničními organizacemi a na organizování konferencí a dalších aktivit komory,
- připravuje zásadní strategii činnosti komory na následující období a vyhodnocuje předchozí období,
- podílí se na přípravě rozpočtu komory na následující období (obvykle pro dílčí části, pro konkrétní výbor či střediska),
- podílí se na přípravě zprávy o činnosti VV pro sněm,
- účastní se odborných školení, zejména ke správnímu řádu a k zákonu o auditorech.
- orientuje se v procesních předpisech (správní řád, kontrolní řád, dozorčí a kárný řád komory),
- účastní se zpravidla jednou měsíčně kontroly u auditorské společnosti či u auditora většinou v místě sídla podnikání,
- aplikuje v průběhu kontroly zavedené kontrolní postupy dle schválené metodiky a v souladu s dozorčím řádem,
- podílí se s osobami provádějícími kontrolní činnost z oddělení kontroly kvality (OKK) na vedení podrobné dokumentace o průběhu kontroly,
- spolupracuje s ostatními členy kontrolní skupiny na vypracování protokolu o kontrole; pravidelně předkládá návrhy termínů pro účast na provedení příští kontroly,
- podílí se na zpracování kvalifikovaného návrhu na zahájení kárného řízení pro Kárnou komisi KA ČR,
- účastní se kárného řízení jako zástupce za DK v případě, že podaný návrh na zahájení kárného řízení byl vyvolán závěrem z kontroly, jíž se člen DK zúčastnil,
- iniciuje případné zahájení šetření podnětů na činnost auditora na základě informací v médiích,
- podílí se na přípravě případných změn a úprav vnitřních předpisů komory vztahujících se zejména ke kontrolní činnosti a aktualizaci metodiky k provádění kontrol,
- účastní se odborných školení určených pro členy DK.

Člen kárné komise (KK)

Člen dozorčí komise (DK)

- účastní se zasedání KK, které se koná zpravidla jednou měsíčně,
- dobře se orientuje v procesních předpisech souvisejících s kárným řízením (správní řád, kontrolní řád, kárný a dozorčí řád komory) a sleduje jejich případné novely,
- podílí se na rozhodování kárné komise jako správního orgánu prvního stupně, a to jak hlasováním uskutečněným na neveřejné poradě po skončení

- důkazního řízení ve věci samé, tak případně prostřednictvím hlasování per rollam,
- orientuje se detailně v těch kárných případech, v nichž byl dotčený člen KK určen jako tzv. zpravodaj, a vede ústní jednání za účasti kárně obviněného,
 - podílí se na postupech kárné komise uplatňovaných při posuzování věcné správnosti skutečností uváděných v externích podnětech k prošetření kvality provedeného auditu,
 - respektuje význam a smysl správních lhůt tak, aby v řízení nedocházelo k neodůvodněným průtahům,
 - v přidělených případech komunikuje s tajemníkem KK tak, aby

nedocházelo k odkladům při jejich vyřizování,

- je přiměřeně časově flexibilní a ochotný komunikovat i mimo zasedání KK,
- účastní se odborných školení určených pro členy KK,
- účastní se projednávání uvažovaných změn a úprav vnitřních předpisů komory vztahujících se zejména ke kárnému řízení,
- podílí se na plnění dalších úkolů KK, které vyplývají z plánu práce a netýkají se vedení kárného řízení (např. publikační činnost v časopise Auditor).

Jiří Mikyna

ředitel úřadu
Komory auditorů ČR

Pohyblivý příspěvek pro rok 2018

I letos se do 31. března podává dle § 3 Příspěvkového řádu KA ČR vyúčtování příspěvků. **Toto vyúčtování podávají na Komoru auditorů všichni auditoři a auditorské společnosti.** Příspěvky na činnost Komory auditorů jsou hrazeny povinně ze zákona o auditorech ve výši stanovené Příspěvkovým řádem.

Základem pro výpočet pohyblivého příspěvku jsou v souladu s Příspěvkovým řádem příjmy (tržby) bez DPH dosažené v předcházejícím roce, tedy v roce 2017, za auditorské služby konané na území České republiky. Sazba pohyblivého příspěvku je stanovena podle Příspěvkového řádu na 0,45 % z uvedeného základu.

Splatnost pohyblivého příspěvku pro rok 2018 je dle § 4 odst. 2 Příspěvkového řádu **do 30. června 2018.**

Formulář vyúčtování příspěvků jak za auditora, tak za auditorskou společnost lze vyplnit prostřednictvím on-line aplikace na www.kacr.cz. Elektronickou verzi formulářů vyúčtování

příspěvků najdete po přihlášení pod svým uživatelským jménem a heslem nebo pod uživatelským jménem a heslem auditorské společnosti v sekci Pro členy / On-line formuláře / Vyúčtování – auditor, resp. Vyúčtování – auditorská společnost. Ve formuláři se automaticky zobrazí osobní údaje auditora nebo název a IČO auditorské společnosti včetně evidenčního čísla (dříve číslo oprávnění).

Druhou možností je využít formulář vyúčtování příspěvků, který naleznete rovněž na webových stránkách komory www.kacr.cz. v části Pro členy, sekce Formuláře, **kde si jej lze stáhnout a po vyplnění zaslat e-mailem na adresu snajdrova@kacr.cz, rojкова@kacr.cz nebo kacr@kacr.cz, lze ho také zaslat do datové schránky KA ČR či poštou.** Vyúčtování příspěvků formou vyplnění a zaslání tištěného formuláře již není možné.

Pohyblivý příspěvek se zasílá na bankovní účet KA ČR číslo 87039011/0100. Variabilní symbol je u auditorů ve struktuře xxxx31, z toho xxxx je

Výbor pro metodiku auditu (VMA)

22. ledna 2018

Na lednovém jednání byla v souvislosti s přípravou aktualizace auditorských standardů pro sněm, který se bude konat v listopadu 2018, otevřena diskuse nad potřebou úprav aplikačních doložek k mezinárodním auditorským standardům ISA 700, ISA 710, ISA 720.

Výbor pro účetní výkaznictví (VÚV)

23. ledna 2018

Do vnějšího připomínkového řízení byla 15. ledna 2018 předložena interpretace NÚR „NI-57 Časové rozlišování a cizí měna“ zpracovaná Libuší Müllerovou. Interpretace byla předmětem diskuse členů VÚV na předchozích zasedáních. Měla by praxi napomoci při řešení otázek zachování aktuálního principu ve vztahu účtů časového rozlišení a cizí měny, ve které byla transakce provedena.

Výbor pro veřejný sektor (VVS)

29. ledna 2018

V souvislosti s přípravou aktualizací auditorských standardů pro sněm konaný na podzim 2018 byla otevřena diskuse nad rozsahem úprav Auditorského standardu č. 52 „Přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků“ reagující na vývoj v legislativě týkající se přezkoumání hospodaření a příslušných mezinárodních auditorských standardů.

oddělení metodiky KA ČR

evidenční číslo (číslo oprávnění) a u auditorských společností ve struktuře xxx32, z toho xxx je evidenční číslo. Variabilní symbol je třeba uvádět přesně, slouží k identifikaci plátce.

Pokud vypočtená výše pohyblivého příspěvku zaokrouhlená na celé koruny směrem dolů nepřesáhne 200 Kč, pohyblivý příspěvek se neodvádí, nicméně vyúčtování je třeba provést některým ze dvou uvedených způsobů. Vyúčtování příspěvků je třeba zaslat i v případě, že auditor neměl žádné tržby

za provádění auditorské činnosti nebo provádí auditorskou činnost jménem auditorské společnosti. V případě pozdního zaplacení příspěvku je třeba počítat s úhradou úroku z prodlení.

*vyúčtování do
31. března*

Libuše Šnajdrová
evidence auditorů KA ČR

Prezidenti profesních komor jednali s předsedou vlády, hlavním bodem byla EET

Ve středu 31. ledna se zástupci profesních komor zřízených ze zákona sešli na pravidelné schůzce na Úřadu vlády s předsedou vlády v demisi Andrejem Babišem. Za Komoru auditorů ČR se setkání zúčastnila prezidentka Irena Liškařová. Premiér se zástupci jednal o elektronické evidenci tržeb, růstu administrativy, podmínkách podnikání i komunikaci s úřady či o státní podpoře pro menší zaměstnavatele. Setkání se zúčastnila také ministryně financí v demisi Alena Schillerová.

Setkání předcházela výzva profesních komor zřízených zákonem ke společnému setkání s budoucím předsedou vlády, která zazněla na tradičním každoročním setkání prezidentů 29. listopadu 2017. Na tomto setkání zástupci komor ve společném prohlášení

upozornili mimo jiné na neúměrný nárůst administrativy spojený se zavedením EET a GDPR.

V úvodním projevu prezident České lékařské komory Milan Kubek jménem všech přítomných zástupců profesních samospráv vyjádřil očekávání, že profesní komory zřízené zákonem zůstanou i nadále účastníky tzv. meziresortního připomínkového řízení, a vyzval k tomu, aby stát ku prospěchu občanů více využíval jejich odborný potenciál. Zdůraznil, že profesní komory nejsou lobbistickými organizacemi, ale vykonávají v přenesené působnosti část veřejné správy, a tím dbají na vysoký odborný a etický standard výkonu profese svých členů, přispívají k ochraně občanů.

Foto: Úřad vlády ČR

Foto: Úřad vlády ČR

Předseda vlády ocenil význam profesních samospráv, které jsou nedílnou součástí demokratické společnosti, a přislíbil pravidelná jednání s jejich prezidenty v intervalu zhruba 4krát ročně s tím, že příští jednání by měla být věnována konkrétním problémům a měla by probíhat za účasti příslušných resortních ministrů. Představitelé profesních komor též ujistil, že neplánuje žádné změny ve způsobu projednávání právních předpisů, které by omezovaly možnost profesních komor uplatňovat k těmto právním normám své připomínky.

Část jednání, kterého se účastnila ministryně Alena Schillerová, byla věnována dopadům elektronické evidence tržeb (EET) na příslušníky svobodných povolání. Další problém, který chtějí s pomocí předsedy vlády řešit všechny profesní komory, je nelegální výkon povolání osobami, které nespádají pod pravomoc příslušné komory, a neodbornými službami ohrožují bezpečnost občanů. Obavy panují rovněž ze způsobu, jakým bude v ČR aplikováno evropské nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).

Závěrem prezident České lékařské komory Milan Kubek požádal předsedu vlády, aby jednotlivým

ministrům zdůraznil důležitost profesních samospráv a vyzval je k lepší spolupráci s komorami. Premiér to slíbil s tím, že příštího jednání, které se uskuteční na jaře, by se patrně měli účastnit také ministr spravedlnosti a ministr zdravotnictví.

Za profesní komory se setkání zúčastnili představitelé České lékařské komory, České lékárnické komory, Exekutorské komory ČR, České komory architektů, Českomoravské komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Komory patentových zástupců ČR, České stomatologické komory, Komory daňových poradců ČR, Komory veterinárních lékařů ČR, České advokátní komory a Komory auditorů ČR.

Pravidelná setkání zástupců profesních komor s předsedou vlády se konají od roku 2015, v roce 2016 se na Úřadu vlády uskutečnila dvě jednání. Opakovaným tématem těchto schůzek již od jejich počátku jsou případy neoprávněného výkonu činnosti osobami, které se vydávají za odborníky, tzv. vinklaření. Vinklaření bylo také předmětem schůzky s tehdejším premiérem Bohuslavem Sobotkou v březnu 2017.

-vk-

Vedení Národní účetní rady převzal Svaz účetních ČR

V souladu se stanovami Národní účetní rady převzal 1. února 2018 na příštích šest měsíců předsednictví NÚR Svaz účetních ČR. Úřadující předsedkyní NÚR se tím na toto období stala Jana Pilátová, prezidentka Svazu účetních ČR.

Na svém únorovém zasedání projednávala NÚR zejména pracovní návrhy těchto interpretací českých účetních předpisů:

- PNI-58 Výzkum a vývoj
- PNI-51 Přejchod z IFRS na české účetní předpisy
- PNI-62 Prodej podílu v dceřiném podniku
- PNI-61 Zákaznické věrnostní programy – ve vnitřním připomínkovém řízení do 10. 3. 2018
- PNI-64 Přijaté dary – ve vnitřním připomínkovém řízení do 10. 3. 2018

- NI-57 Časové rozlišení a cizí měna – ve vnějším připomínkovém řízení do 10. 3. 2018

Diskutovány byly také návrhy nových témat pro Interpretace NÚR:

- Zaměstnanecké benefity
- Oceňování podílu v s.r.o. při splacení vkladu nepeněženě akcemi
- Aktualizace I-14 Okamžik vykázaní nároku na přijetí nebo vrácení dotace

Více informací najdete na webových stránkách Národní účetní rady na adrese www.nur.cz.

-MeL-

Editorial

Tématem tohoto čísla je tentokrát naše auditorská profese. Důvody jsou dva. Za prvé máme určitý dluh v oblasti informování auditorské obce o tom, co všechno naše komora dělá. Za druhé na konci tohoto roku nás čeká volební sněm a nyní je vhodný čas poskytnout potenciálním kandidátům představu, o čem je práce ve volených orgánech.

Práce volených orgánů v zásadě spočívá v pečování o kvalitu auditu. Proto je tomuto tématu věnován velký prostor. S čím konkrétně se členové volených orgánů setkávají, zjistíte z článků kolegů Pavla Kulhavého, Miroslava Brabce a Radomíra Stružinského. V tomto čísle také naleznete rozhovory s řadou členů výkonného výboru o pracích jednotlivých odborných výborů. Vaší pozornosti by

neměly uniknout ani rozhovory s třemi nejdůležitějšími osobami naší samosprávy: prezidentkou Irenou Liškařovou, předsedkyní dozorčí komise Janou Gebauerovou a předsedou kárné komise Radomírem Stružinským. Na závěr jsme přichystali rozhovor s prezidentem RVDA Pavlem Racochoou.

Dne 20. února naši profesi zasáhla velká ztráta. Navždy nás opustil profesor Vladimír Pilný, první prezident Komory auditorů. Rádi v tomto čísle přinášíme několik osobních vzpomínek na pana profesora a rozhovor s ním z roku 2007. Čest jeho památce.

Jiří Pelák

editor tohoto čísla

Role KA ČR při zvyšování kvality auditorských služeb

Jiří Pelák

Kvalita je v auditu tak trochu záhadný pojem. Asi všichni dokážeme poznat kvalitní ledničku nebo dětskou hračku od nekvalitní. Jak je to ale s kvalitou auditu, když jeho výstupem je v zásadě standardizovaná zpráva auditora o ověření účetní závěrky? Znamenají identické zprávy auditora identickou kvalitu? A koho kvalita auditu zajímá, když audit končí tak jako tak standardizovanou zprávou?

Kvalita v auditu znamená, že zpráva auditora je podložena kvalitními důkazy. Kvalitní důkazy – to znamená, že auditor jich nashromáždil dostatečný počet (to je třeba přiměřená velikost vzorků s ohledem na rizikovitost zkoumané oblasti) a tyto důkazy jsou spolehlivé (nestačí dát si jen kávu s hlavní účetní) a relevantní (tj. smysluplné, prokazující to, co prokázat potřebujeme, třeba pomocí vzorku faktur z června se budeme těžko vyjadřovat ke správnosti časového rozlišení na přelomu kalendářního roku).

Kvalitní audit tedy znamená, že závěry ve zprávě auditora jsou podloženy, že ve zprávě auditora není omyl. A kdo o to stojí? Jsou to hlavně tři strany, přičemž, možná paradoxně, ani jednou z nich není klient, tedy ten, s kým má auditor uzavřenou smlouvu.

O kvalitní audit stojí primárně ten, komu je zpráva auditora adresována – obvykle společníci dané obchodní společnosti. Tito lidé nutně potřebují vědět, zda účetní informace, na základě kterých rozhodují o odměnách managementu, o výplatě zisku, o pokračování v byznysu, o vztazích mezi sebou, jsou v rozumné míře pravdivé, tedy, zda se ujištění od auditora zakládá na dostatečných důkazech.

Samozřejmě, pokud je ve společnosti jen jeden společník, který je zároveň manažerem, potřeba kvalitního auditu z této strany padá, mimo případy, kdy taková osoba nevěří svým zaměstnancům v účetárně či jiných odděleních a od auditora očekává zpětnou vazbu na toto téma.

Druhou stranou, která má zájem na provedení kvalitního auditu a tedy dostatečných důkazech

podporujících výrok auditora, je auditor sám. Vydávání zpráv s výrokem, který auditor nemá podpořen důkazy, auditora dříve či později zahubí. Stačí, když se pohádají společníci klienta, začne se řešit jeho prodej, změní se management nebo společník nečekaně zemře a na povrch vyplavou nesprávnosti, které by při kvalitním zajišťování důkazů měly být objeveny. Obyčejný pud sebezáchovy by měl vést k tomu, aby auditor svou zprávu podepsal jen tehdy, pokud si stojí za tím, co ve zprávě uvádí.

To neznamená, že se auditor nemůže zmýlit. V případném sporu auditora s klientem se pak bude zkoumat, zda auditor měl k dispozici důkazy pro své závěry. Dostatečnost a vhodnost důkazů (jinými slovy kvalita auditu) bude jádrem sporu. V tomto bodě je nutné si uvědomit, že prokázání kvalitně provedeného auditu spočívá na auditorovi. Klient, jako žalující strana, sice nese důkazní břemeno, ale dokazování z jeho strany bude jednoduché: následně jsem objevil tu a tu nesprávnost, což prokazuje, že audit nebyl proveden řádně. Pak bude na auditorovi, jako odborníkovi, který si za svou službu nechal zaplatit, aby dokázal, že daná nesprávnost mohla zůstat neobjevena, i když audit byl proveden kvalitně. Následné objevení nesprávnosti tedy není tím problémem, kterému auditor bude čelit; čelit bude tomu, zda soud shledá problém s kvalitou auditu. Jinými slovy, auditor nemusí být neomylný, ale musí být schopen prokázat, že neobjevená nesprávnost se v účetní závěrce klienta vyskytla i přes to, že auditor měl prokazatelně přiměřené důvody se domnívat, že tam nesprávnost není.

Třetí stranou, která má zájem na provádění kvalitních auditů, jsou všichni ostatní auditori, tedy celá auditorská profese. Objeví-li se nekvalitní, tedy nepodložená zpráva auditora, snižuje to důvěru společnosti v audit a auditory. Zdá se vám, že právní předpisy v oblasti auditu se za posledních 10 let dramaticky zkomplikovaly? Vadí vám to? Tak tedy vězte, že to je vina jednoho jediného auditora, který svou práci neudělal kvalitně a sice auditorské společnosti Andersen, konkrétně její pobočky v Houstonu a její centrály v Chicagu. Toto selhání obrovských rozměrů v případě Enron vedlo ke globální změně v právních předpisech upravujících naši práci. Není lepší příklad, jak nekvalitní práce jednoho auditora zdiskreditovala všechny ostatní auditory v očích veřejnosti (a tudíž politiků). Dnes by stačilo mnohem méně, protože od té doby vznikly orgány veřejného dohledu, které mají nástroje, jak na taková selhání reagovat.

Tuto třetí stranu, profesi, reprezentuje Komora auditorů ČR. Její povinností je dbát o kvalitu auditu, a to nikoli primárně proto, aby naplnila ustanovení zákona o auditorech, ale proto, aby ochraňovala pověst auditu a tím chránila zájmy všech auditorů.

Komora může na kvalitu působit dvěma způsoby: represivně a preventivně. Represivně na zvyšování kvality auditu působí dozorčí a kárná komise. Za prevenci

v oblasti kvality odpovídá výkonný výbor. Za řízení kvality v auditorské profesi tak odpovídají všechny volené orgány komory.

Determinanty kvality auditu

Hlavní předpoklady kvalitního provedení auditu jsou trochu překvapivě uvedeny na začátku etického kodexu. Kvalitní audit je podmíněn zejména:

- integritou auditora,
- nezávislostí auditora,
- odborností auditora,
- řádnou péčí auditora při provádění auditu.

Integrita auditora v tomto kontextu znamená, že pro auditora je provedení kvalitního auditu otázkou jeho osobní cti. Z řady školení pro auditory vím, že takových je mezi námi mnoho.

Nezávislost je zásadní pro udržení objektivitu auditora a jeho schopnosti dostat svému názoru, který se promítá do závěrů ve zprávě auditora. Minimální nároky na nezávislost auditora jsou uvedeny v zákoně o auditorech a v etickém kodexu.

Odbornost auditora je dána jeho vzděláním před vstupem do profese, přípravou na vstup do profese včetně zkoušek a řízené praxe, zkušenostmi a profesním vzděláváním, což zahrnuje jak studium literatury a předpisů, tak účast na školeních.

Řádnost péče souvisí zejména s dodržováním Mezinárodních standardů pro audit (ISA), manažerským systémem řízení auditních týmů (ISQC 1, ISA 220), vedením spisu (ISQC 1, ISA 230), interními kontrolami kvality zakázky (ISQC 1.35) a monitorováním kvality zakázky (ISQC 1.48)

Dalšími předpoklady kvalitního provedení auditu jsou:

- vedení spisu,
- pravidelné kontroly kvality,
- cena auditu.

Spis je elementární nástroj pro řízení a kontrolu kvality. Nemám moc rád zkratku „co nebylo zaznamenáno,

Ten můj nověj je auditor a umí nádherně vyprávět o tom, jak dělá spis auditora.

Kresba: Ivan Svoboda

nebylo uděláno“. Není jasné, proč se to tvrdí, i když to dobře vystihuje konsekvence. Pointa je v tom, že, jak už bylo uvedeno, podstatou auditu je získání kvalitních důkazů. Důkaz, po kterém nezůstane žádná stopa, není důkazem, ale pouhou chimérou. Důkaz není věc okamžiku, důkaz musí trvat. I výslech se stane bezcenným, pokud ho policie nezvěční v protokolu. Spis, jako soubor dílčích důkazů, popisů vazeb mezi těmito důkazy a závěrů, je sám o sobě tím vrcholným důkazem potřebným k podepření závěrů auditora. Není-li spis, nejsou důkazy. Platí tedy „co nebylo zaznamenáno, není důkazem, i když to bylo uděláno“. Vedení spisu je integrální součástí auditu, audit bez spisu je audit bez důkazů. Audit bez důkazů není audit.

Auditoři, kteří nevedou spis, občas argumentují tím, že nevedení spisu není společensky nebezpečné. To je pravda jen do doby, než vydají zprávu auditora. Vydání zprávy auditora bez spisu, tj. bez podpůrných

důkazů pro závěry uvedené ve zprávě, zcela nepochybně společensky nebezpečné je. Je to obdobné, jako kdyby policie pokutovala za vysokou rychlost, aniž by zaznamenala údaj z radaru.

Znakem kvalitního auditu je jeho přezkoumatelnost stejně, jako je znakem kvalitního důkazu jeho přezkoumatelnost, nebo, chcete-li, průkaznost. Kvalitní audit není pochybný nebo zpochybnitelný. Spis je tím nástrojem, kterým se kvalita prokazuje, ať už při soudním sporu, nebo při kontrole kvality (vnitrofiremní, resp. v síti nebo prováděné komorou či Radou pro veřejný dohled nad auditem). Bez spisu by kvalita byla nevymahatelná, což by, jak už bylo uvedeno, škodilo celé profesi.

Audit je týmová práce. Dnešní audit, tak jak je upraven všemi profesními předpisy, předpokládá týmovou práci. S tím souvisí i náročnost auditu spočívající v povinnosti vést spis. Je mimořádně náročné provádět

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávností

1. Chyby ve vzorku

Ahoj Sally. Tak mám to testování hotové. Už jsem i vyhodnotil nesprávnosti.

Bezva. Tak povídej.

Tak první problém byly náklady. Na testovaném vzorku 34 položek byly tři špatně. Celková nesprávnost byla 450 tisíc.

Cože? Tři položky špatně skoro o půl milionu?

Ale ne. Ty tři položky ze vzorku byly špatně jen o 30 tisíc. Těch 450 tisíc je už extrapolovaná chyba na celkové náklady.

Tak to jo. Co na to finanční ředitel?

Byl překvapený. Prý dá hlavu za to, že to byla jen náhoda a že kromě těch tří položek mají vše správně. A těch třicet tisíc prý považuje za nevýznamnou částku, tak nic opravovat nechce. Tak jsem mu musel zopakovat, že to byl jen malý vzorek. Musíme předpokládat podobnou chybovost i na většině ostatních položek, co jsme netestovali. A že pro nás je odhadovaná chyba těch 450 tisíc. Naštěstí máme materialitu půl milionu, tak bychom s tím mohli být ještě v pohodě, ne?

Myslíš? Předpokládáš, že chybovost v ostatních netestovaných nákladech bude stejná jako na vzorku. Není ale možné, že může být i vyšší?

Hm, to asi jo. Dokonce když nad tím tak přemýšlím, je vlastně velmi nepravděpodobné, že by chybovost na zbylých nákladech byla přesně stejná jako na vzorku. Ona v reálu bude spíš jiná. Může být nižší, ale stejně tak může být i vyšší. To by asi byl problém, co?

audit sám a ještě o tom sám vést spis. V podstatě to znamená dělat práci dvojmo: jednou provádět testy, pak tyto testy dokumentovat (pokud je spis veden jako plán, resp. program auditu a realizace tohoto plánu, je to o něco lehčí). Ideální je tedy spolupráce alespoň auditora a asistenta, kdy auditor provádí testy a asistent je dokumentuje.

Při týmové práci je spis také důležitým nástrojem pro řízení auditu a jeho kvality. Pomocí spisu se rozdělují úkoly, provádí kontrola jejich plnění a koncentrují zjištění a závěry. Vedení spisu u větších auditorů je tak zcela přirozené a ani to vlastně nelze dělat jinak. Je to stejné jako s účetnictvím: malé podnikatele jeho vedení jen zatěžuje, velcí bez něj nepřežijí.

Dalším determinantem kvality auditu je kontrola kvality. Riziko, že přijde kontrola, je tou poslední motivací k provádění auditu kvalitně.

Poslední nutnou podmínkou pro provedení kvalitního auditu je jeho cena. Je-li kvalita auditu definována jako získání dostatečných a vhodných důkazních informací, je zjevné, že něco takového stojí čas a peníze. Získání odbornosti stojí čas a peníze. Je-li vyžadováno vedení spisu, stojí to čas a peníze. Předpokládá-li se

týmová práce, stojí to peníze. Nízká cena auditu znemožňuje provádění kvalitních auditů. Nízká cena auditu je nebezpečná nejen pro auditora, který takovou cenu nabízí, ale i pro celou profesi. Protože zamezuje kvalitnímu provádění auditu, je nebezpečná i společensky.

Proto, jak se můžete dočíst v rozhovoru s Janou Gebauerovou, předsedkyní dozorčí komise, nepřiměřeně nízké ceny jsou považovány za rizikový faktor zvažovaný při provádění kontrol kvality dozorčí komisí. V rozhovoru s Radomírem Stružinským, předsedou kárné komise, se pak můžete dočíst, že kárná komise má bohaté zkušenosti s audity prováděnými za nepřiměřeně nízkou cenu.

Co s kvalitou auditu v ČR?

Jak se můžete dočíst ve zprávách o výsledcích kontrol kvality KA ČR, či jak lze usuzovat z kárných opatření uložených kárnou komisí, máme co zlepšovat. Všechny volené orgány jsou přesvědčeny, že nekvalita auditu, se kterou se dozorčí a kárná komise setkávají, není ani normální, ani akceptovatelná. Prezidium proto přibližně před necelým rokem předložilo výkonnému výboru

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávnosti

Přesně tak. A jak hodně se bojíš, že by ve zbytku mohla být taková chyba, která by nás přehoupla přes materialitu?

No, popravdě se toho bojím dost. Jsme jen těsně pod materialitou. Kdyby chybovost na zbytku nákladů byla jen nepatrně vyšší, než byla chybovost na vzorku, tak máme materiální chybu. To by se klidně mohlo stát. Vzorek pokrýval míň než desetinu nákladů, na většinu nákladů jsme si nesáhli. Sakra, to asi nemůžeme jen tak nechat být, co?

To teda nemůžeme.

Co s tím? Mám finančnímu řediteli říct, aby to opravili?

Myslíš těch 30 tisíc? To moc nepomůže. Problém je v těch zbylých nákladech, kde můžou být další chyby, ale nikdo zatím neví, zda ano a kolik.

Chápu. Takže musíme rozšířit vzorek, abychom se ujistili, že ve zbytku další chyby nejsou?

A ty věříš finančnímu, že tam opravdu další chyby nejsou? Když pomalu každá desátá položka vzorku byla špatně? Já tedy ne. Musíme mu vysvětlit, že mnohem rozumnější bude, když si ty náklady nejdřív komplet překontrolují a opraví vše, co najdou. Až budou mít hotovo, uděláme ten test znovu. Víš co? Proberu to s ním raději sama. Vzhledem k tomu, že já podepisuji zprávu, tak mám větší šanci ho o tom přesvědčit.

návrhy na preventivní opatření, které by měly vést ke zlepšení kvality prováděných auditů. Tyto návrhy byly diskutovány v září minulého roku i s dozorčí a kárnou komisí na výjezdním zasedání orgánů komory.

Některá z těchto opatření se již dočkala realizace, některá se naopak možná nepodaří zrealizovat dle původního záměru. Níže je většina těchto opatření stručně popsána včetně stavu jejich realizace.

Školení a příručky

Již se realizuje nový školící cyklus „spis auditora“. Po tomto školení volala dozorčí komise i auditoři, kteří se účastnili regionálních setkání s vedením komory. Na školení jsou velmi pozitivní ohlasy a hlavní dík za sestavení školícího týmu a jeho vedení patří Blance Dvořákové.

Podařila se kvalitní školení na palčivá témata jako přezkum hospodaření a skupinový audit. Výbor pro KPV tato školení, bude-li poptávka, zařadí do plánu školení znovu.

Výbor pro malé a střední praxe připravil příručku vycházející z kontrolního dotazníku dozorčí komise a připravil k ní řadu diskusních odpolední.

Články

Již nějakou dobu vychází v časopise Auditor seriál článků „postupy auditora a časté chyby“. Ano, jedná se o „komiks“ Hugo a Sally, jehož duchovním otcem je Michal Štěpán.

Podařilo se nám sestavit číslo časopisu Auditor na téma „audit konsolidace“, po kterém byla velká poptávka. Dalo nám to spoustu práce, mohlo být dříve, ale jsme moc rádi, že ho máme.

Naše pozornost se bude více soustředit na články zaměřené na problémy profese, zejména pak na kvalitu auditu. Tento článek je také příspěvkem na toto téma. Přivítáme články typu „soudničky“ nebo „z černé kroniky“, abychom si všichni uvědomili, k jakým dramatickým koncům může vést nekvalitní provedení auditu. Tento cyklus je však autorsky mimořádně náročný, takže práce na něm zatím stojí.

Úpravy procesů na KA ČR

Nějakou dobu se debatovalo o uložení povinného školení auditorům, u nichž byly shledány nedostatky při dohlídce. Z toho však sešlo, neboť se ukázalo, že i pouhé doporučení dozorčí komise je auditory obvykle

respektováno. Bylo třeba spíše zapracovat na tématech školení, kde obrovský kus práce odvedl Jiří Vrba jako předseda výboru pro kontinuální profesní vzdělávání.

Chceme zavést „školení“ při slibu auditora o právní odpovědnosti auditora, o kontrole kvality a struktuře KA ČR, aby noví auditoři věděli, do čeho jdou a od samého počátku měli potřebný respekt k nárokům na kvalitu. S tím souvisí i úvahy o kontrole prvního spisu nového auditora (být třeba i na konzultační bázi), aby si nový auditor neprohluboval případné špatné návyky a chyby.

KA ČR by v budoucnu chtěla více podporovat monitoring kvality zakázky (peer review). Do úvahy také přichází povinné peer review spisů nových auditorů některým ze zkušených kolegů.

Společně s RVDA KA ČR zvažuje zpřísnění řízené praxe minimálně tak, aby kárně trestaní auditoři nemohli být garanty řízené praxe. Dále se řeší i přístup k prokazování řízené praxe.

Jsou uzavírána memoranda se vzdělávacími institucemi, které komoře umožňují kontrolovat prezenci auditorů účastnících se jimi pořádaných školení.

Výměna informací

Prezidium se bude snažit o častější diskuse s auditory v regionech a o častější společná jednání s předsedy dozorčí a kárné komise.

V souvislosti s kvalitou auditu podporujeme účast členů kárné a dozorčí komise nebo oddělení kontroly kvality na jednáních odborných výborů kvůli posílení komunikace. Stejně tak podporujeme účast členů dozorčí a kárné komise na jednáních výkonného výboru a naopak.

Jiří Pelák

první viceprezident KA ČR

Od té doby, kdy jste nám tu udělal inventuru, nemůžeme najít knihu výpůjček.

Kresba: Ivan Svoboda

Auditorská obec v číslech

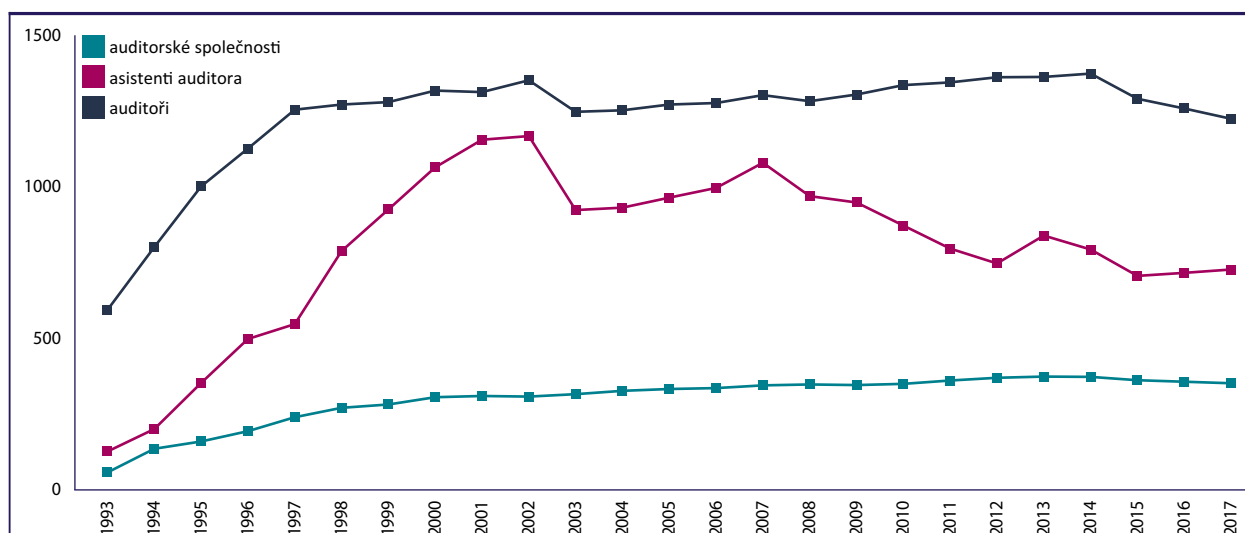
Komora auditorů České republiky (dále jen „Komora“) jako samosprávná profesní organizace disponuje informacemi o počtech auditorů, auditorských společností a asistentů auditora, struktuře auditorské obce nahlížené z různých hledisek, např. způsobu provozování auditorské činnosti, z hlediska věku, výše příspěvků. Domníváme se, že je občas užitečné podívat se na vývoj auditorské profese i optikou těchto informací v rámci delší časové řady. Mohou nám z ní vyplynout zajímavé závěry, trendy, které ji postihují, a také podněty pro rozhodování o směřování auditorské profese do budoucna.

Dříve než se ponoříme do statistických informací, je třeba upozornit na skutečnost, že struktura těchto informací také odpovídá právnímu rámci, kterým je auditorská profese regulována, tím je zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoA“). Zde je nutné upozornit, že novelou ZoA provádějící Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349 EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/30/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/234/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU, došlo ke koncepčním změnám v organizaci auditorské profese a některé instituty se již v ZoA po této novele nevyskytují např. pozastavení auditorské činnosti na vlastní žádost. Tento institut byl nahrazen zánikem oprávnění k výkonu auditorské činnosti. Auditorům, kteří v tomto institutu setrvali do dne účinnosti novely, tj. od 13. ledna 2015, oprávnění k výkonu auditorské činnosti tímto dnem zaniklo. Tato změna způsobila pokles počtu auditorů mezi roky 2014 a 2015.

První tabulka a graf ukazují počet auditorů, asistentů auditora a auditorských společností od roku 1993,

Rok	Auditoři	Asistenti auditora	Auditorské společnosti
1993	595	128	59
1994	802	202	137
1995	1002	354	161
1996	1127	499	195
1997	1255	548	241
1998	1272	789	272
1999	1280	926	283
2000	1318	1065	307
2001	1313	1156	311
2002	1352	1168	309
2003	1248	924	317
2004	1253	932	328
2005	1272	965	334
2006	1277	997	337
2007	1303	1080	346
2008	1283	970	349
2009	1305	949	347
2010	1336	873	351
2011	1345	797	362
2012	1362	748	371
2013	1363	840	375
2014	1374	794	374
2015	1291	707	363
2016	1259	717	358
2017	1225	728	353

tj. od založení Komory auditorů ČR, do roku 2017. Počty auditorů odpovídají stavu v rejstříku auditorů a auditorských společností k 31. prosinci daného roku. Poslední údaj o počtu auditorů (tj. 1225) z roku 2017 se liší pouze o 30 auditorů oproti údaji před dvaceti lety (1255). Nejvyšší počet auditorů byl v roce 2014, a to 1374 auditorů. Nejvyšší počet auditorských

společností (375) byl zaznamenán v roce 2013 a od té doby klesl o 22.

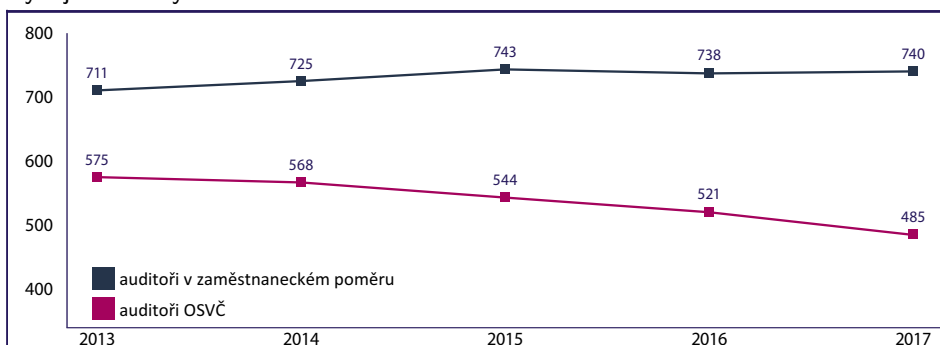
Z druhé tabulky je patrné složení auditorské obce z hlediska toho, zda auditor vykonává činnost samostatně, nebo zda je zaměstnancem.

V posledních čtyřech letech klesá podíl aktivních auditorů vykovávajících činnost samostatně a roste podíl aktivních auditorů v zaměstnaneckém poměru, jak ukazuje graf pod tabulkou. Tabulka také ukazuje počty asistentů auditora podle toho, u koho jsou zaměstnáni.

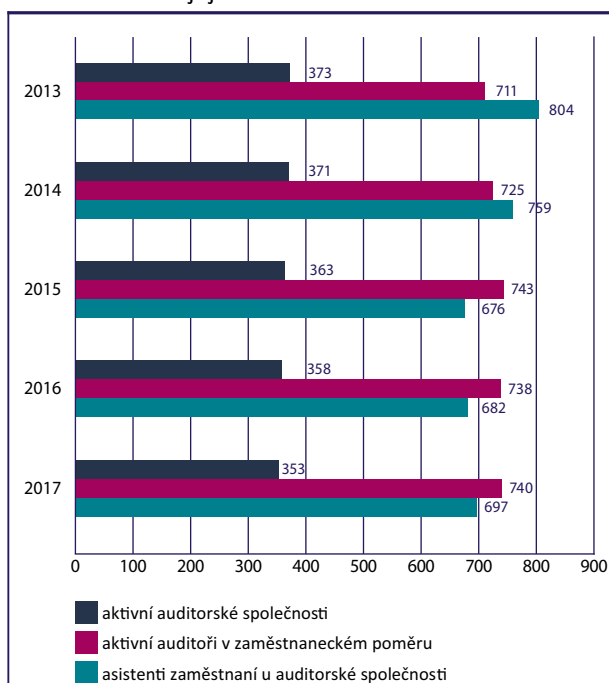
Struktura auditorské obce v letech 2013 až 2017 (k 31. 12.)

	2013	2014	2015	2016	2017
Auditoři celkem	1363	1374	1291	1259	1225
Z toho aktivní auditoři celkem	1286	1293	1287	1259	1225
z toho - auditorů OSVČ	575	568	544	521	485
- auditorů v zaměstnaneckém poměru	711	725	743	738	740
Asistenti auditora celkem	840	794	707	717	728
z toho - zaměstnaných u auditorské společnosti	804	759	676	682	697
- zaměstnaných u auditora OSVČ	36	35	31	35	31
Auditorské společnosti celkem	375	374	363	358	353
Z toho aktivní auditorské společnosti	373	371	363	358	353

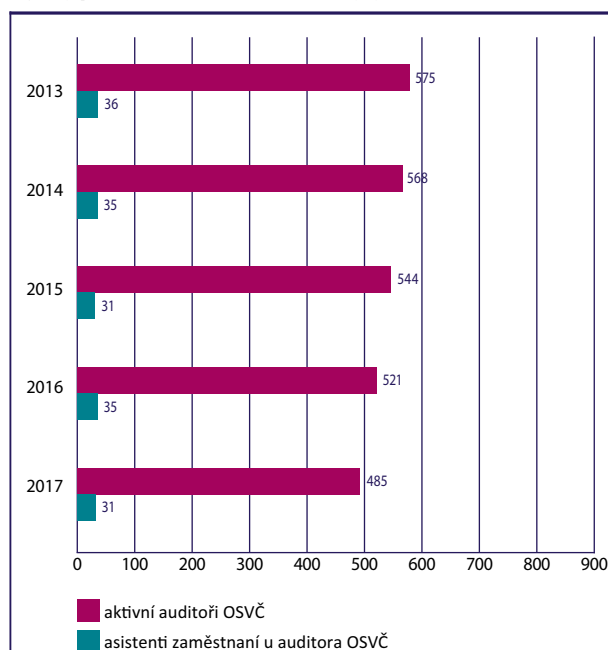
Vývoj struktury aktivních auditorů

Vývoj počtu auditorských společností, auditorů zaměstnanců a jejich asistentů

Vývoj počtu auditorů OSVČ a jejich asistentů

Věkové složení auditorů k 31. 12. 2017

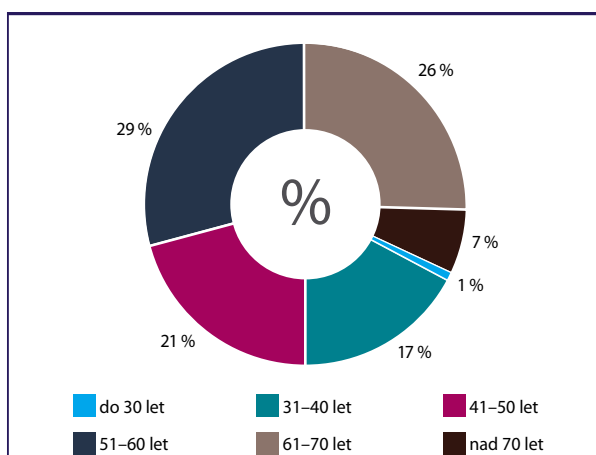
Auditoři	Osoby samostatně podnikající	Zaměstnanci	Auditoři celkem	Podíl v %
do 30 let	0	10	10	1
31–40 let	47	163	210	17
41–50 let	73	180	253	21
51–60 let	157	194	351	29
61–70 let	155	159	314	26
nad 70 let	53	34	87	7
Celkem	485	740	1225	100

Tabulka a graf nahoře ukazují věkové složení auditorů k 31. prosinci 2017. Nejvíce auditorů, ať už auditorů vykonávajících činnost samostatně nebo auditorů v zaměstnaneckém poměru, se v roce 2017 nacházelo ve věku 51 až 60 let. Druhou významnou skupinu představují auditori ve věku 61 až 70 let (celkem 314 auditorů).

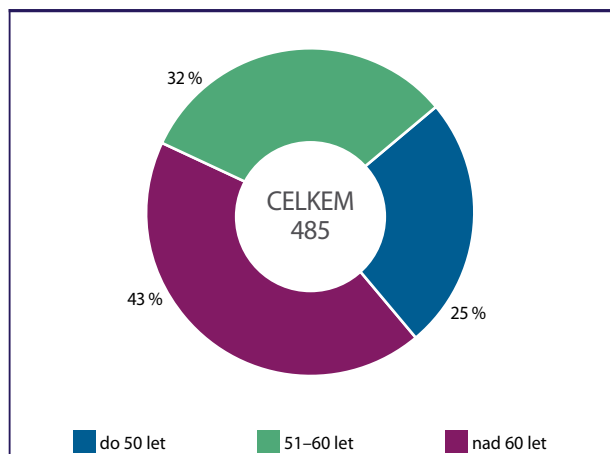
Dva grafy dole ukazují, že se věková struktura auditorů liší, podle toho, zda jde o auditory vykonávající činnost samostatně nebo auditory v zaměstnaneckém poměru. Ve věku do 50 let byla k 31. prosinci 2017 čtvrtina auditorů vykonávajících činnost samostatně a téměř polovina auditorů v zaměstnaneckém poměru. Zaměříme-li se na auditory ve věku 61 a více let, jejich podíl činil ve skupině auditorů vykonávajících činnost samostatně 43 % a ve skupině auditorů v zaměstnaneckém poměru 26 %.

Výše pohyblivých příspěvků

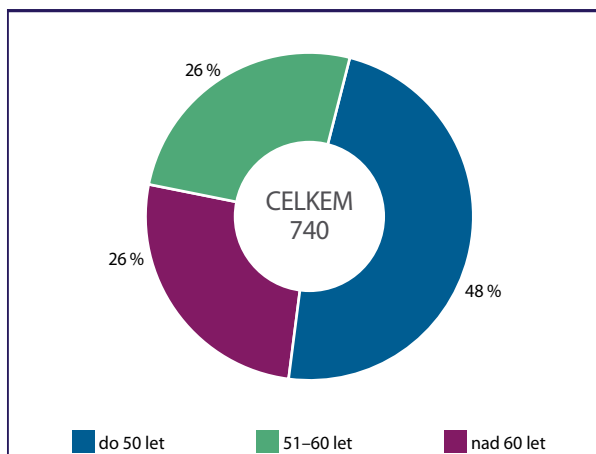
Komora je nezávislá na státním rozpočtu i na veřejných financích. Jako nezisková organizace používá svůj případný zisk pouze na financování svých aktivit. Její příjmy tvoří zejména příspěvky auditorů a auditorských společností na činnost komory, poplatky za přihlášky ke zkouškám, účastnické poplatky za vzdělávací kurzy, semináře a konference, příjmy z prodeje odborných publikací a peněžní pokuty uložené v rámci kárného řízení.

Osoby samostatně podnikající

Zaměstnanci

Přehled vývoje výše pohyblivého příspěvku za roky 2013 až 2017 je rozdělen na auditory samostatně výdělečně činné a auditorské společnosti.

Auditoři samostatně podnikající dle výše pohyblivého příspěvku

Výše příspěvku v Kč	Počet osob v jednotlivých letech				
	2013	2014	2015	2016	2017
nad 30 000	1	0	0	0	0
10 001–30 000	18	19	14	16	13
9 001–10 000	4	2	4	2	7
7 001–9 000	16	14	16	18	10
5 001–7 000	32	38	34	29	35
3 001–5 000	90	76	84	85	63
2 001–3 000	76	81	78	68	70
1 001–2 000	119	102	86	85	68
501–1 000	56	61	54	48	44
201–500	39	45	35	38	21
0–200	124	130	139	132	154
Celkem	575	568	544	521	485

Auditorské společnosti dle výše pohyblivého příspěvku

Výše příspěvku v Kč	Počet společností v jednotlivých letech				
	2013	2014	2015	2016	2017
nad 1 000 000	4	4	4	4	4
250 001–1 000 000	3	3	3	3	3
100 001–250 000	5	5	4	4	5
50 001–100 000	9	10	8	10	8
40 001–50 000	7	3	6	2	2
20 001–40 000	44	42	39	40	40
10 001–20 000	65	64	65	77	73
do 10 000	238	243	234	218	218
Celkem	375	374	363	358	353

Jiří Mikyna
ředitel úřadu KA ČR

Libuše Šnajdrová
evidence auditorů KA ČR

Výkonný výbor Komory auditorů ČR pohledem jeho člena

Pavel Kulhavý

Setkal jsem se s názorem, že ve výkonném výboru Komory auditorů se řeší zejména to, kdo pojedí na jakou konferenci, a že jeho členové jsou odtrženi od opravdových problémů auditorské obce. Nechci nikoho odradit od kandidatury do výkonného výboru, ale pokud by zájem některého auditora o práci ve výkonném výboru vyplýval z výše popsaného předsudku, obávám se, že bude zklamán.

Slyšel jsem také zjednodušené přirovnání volených orgánů Komory (tj. výkonného výboru, dozorčí komise a kárné komise) k vládě, policejnímu prezidiu a nezávislému soudu. Musím po vlastní zkušenosti práce ve výkonném výboru připustit, že podobností s prací vlády se pro výkonný výbor najde více, než jsem původně očekával.

Stejně jako vláda řeší strategické i operativní záležitosti, funguje to tak i ve výkonném výboru. Jak můžete vidět v informacích o jednání výkonného výboru v každém čísle časopisu Auditor, svoje místo tam má řešení provozních záležitostí, například zajištění vyrovnaného rozpočtu komory, nebo třeba rozhodování o žádostech policie o zbavení mlčenlivosti konkrétních

auditorů. Zároveň však mají členové výkonného výboru příležitost (a povinnost) pozitivně ovlivnit budoucnost naší auditorské profese a její strategické směřování. Příkladem je hledání nových oblastí, kde odborné znalosti a zkušenosti auditorské obce mohou přidat hodnotu ve veřejném zájmu, například audity ve veřejném sektoru. I v příštím volebním období bude pokračovat hledání nejvhodnějšího způsobu spolupráce mezi KA ČR a RVDA tak, aby se zachovaly nesporné výhody naší profesní samosprávy. Určitě nechceme, aby se z komory stalo v budoucnu uskupení typu spolku zahrádkářů.

Zkušenost posledních desítek let ukazuje, že ve vládě obvykle (dlouhodobě) neuspěje ten, kdo naskočí přímo do nejvyšších pater exekutivy, aniž by si to předem „odpracoval“ a měl zkušenosti z komunální politiky nebo byl uznávaným odborníkem ve svém oboru. Podobně je velkou výhodou pro člena výkonného výboru, pokud již má za sebou předchozí zkušenost například z členství v jiném voleném orgánu nebo z práce v některém odborném výboru komory.

Klíčovým předpokladem pro dobrou práci výkonného výboru je podle mne jeho složení z kombinace zástupců velkých, středních a malých auditorských firem, kombinace auditorů zaměstnanců a OSVČ, navíc ještě doplněno perspektivou, kterou přinášej

členové z akademické sféry. Všichni víme, že potřeby auditorů z malých firem jsou často jiné než jejich kolegů z velkých firem. Vzdálenou analogií k různorodému složení výkonného výboru by mohlo být složení vlády z ministrů různých koaličních stran. Ovšem na rozdíl od onoho bonmotu, který tvrdí, že koaliční partner je nejhorším nepřítelem, týmová spolupráce uvnitř výkonného výboru je bezproblémová.

Podobně jako má vláda ministerstva, komora vytváří tzv. pomocné orgány, tj. odborné výbory. Jedním z klíčových očekávání od členů výkonného výboru je i vedení (nebo spolupráce při vedení) některého z odborných výborů. Jejich přehled i složení najdete na internetových stránkách komory. Podrobnosti o práci jednotlivých výborů a aktuální náplň jejich činnosti jsou uváděny v rubrice Aktuality časopisu Auditor.

V jedné oblasti se výkonný výbor nepodobá vládě, ale spíše senátu. Mám na mysli postupnou výměnu členů. Sněm volí 14 členů výkonného výboru tak, že volí vždy po dvou letech polovinu členů. Kolegům v dozorčí a kárné komisi bych podobný způsob volby přál také, a pokud to půjde, tak pro takovou změnu předpisů budu na listopadovém sněmu hlasovat.

V médiích se můžeme dozvědět, že (někteří) ministři zhasínají světla a šetří tak náklady na energie. I ve výkonném výboru se šetří, například výroční výjezdní zasedání mimo Prahu se letos stane nevyjezdním

a bude se konat v zasedacích místnostech komory. Šetření se navíc týkalo všech výborů, za jejichž rozpočty odpovídají jejich předsedové.

Jednání výkonného výboru se obvykle konají jednou za měsíc a v závislosti na rozsahu programu mohou být i celodenní. Zároveň ale mohou uklidnit zájemce o kandidaturu, že na rozdíl od nové vládní praxe, jednání výkonného výboru nezačínají brzy ráno. To vyhovuje i mimopražským členům výkonného výboru. Rozsah a časová náročnost práce členů výkonného výboru v jednotlivých odborných výborech komory se liší a často je nárazová v reakci na okamžité potřeby auditorů nebo změny legislativy. Ve většině odborných výborů se pravidelná jednání konají zpravidla také jednou za měsíc.

Analogii s vládou bych použil i v souvislosti s jazykovými znalostmi. Zejména znalost angličtiny je pro člena výkonného výboru velkou výhodou. Mnoho důležitých materiálů z mezinárodních organizací (IFAC, IAASB, Accountancy Europe atd.) je často dostupných (alespoň do doby, než komora zajistí překlad, pokud se jedná o důležitý dokument pro naše auditory) pouze v angličtině. V porovnání s jazykovou vybaveností některých členů (i předsedů) předchozích vlád můžeme konstatovat, že ve výkonném výboru jsme na tom dokonce lépe.

Pavel Kulhavý

člen Výkonného výboru a viceprezident KA ČR

Dozorčí komise Komory auditorů ČR pohledem jejího člena

Miroslav Brabec

Přístup k výčtu povinností člena dozorčí komise (dále jen DK) může mít dvojitou podobu. Tou první je jejich striktní uvedení, takže se může stát, že potenciální uchazeč o práci v tomto orgánu nabude dojmu, že v příštích čtyřech letech se kvalita jeho života prudce zhorší, protože mu práce v této komisi „ukrojí“ další značnou část jeho volného času, který už v současné době nemá parametry podle jeho představ. Tou druhou možností může být pokus najít na povinnostech člena dozorčí komise něco pozitivního, např. v podobě příspěvku k odbornému růstu auditora, popř. i nějaký další klad, který naopak nemá s odborností vůbec nic společného.

Tento článek se v dalším textu zaměří na tu druhou variantu.

1. Účast člena DK na zasedání této komise, které se koná jednou za měsíc. Mělo by jít o aktivní účast ve smyslu snahy aktivně se zapojit do řešení všech rozhodování DK podle programu zasedání.

Tento bod příliš pozitiv nenabízí, naopak, aktivní zapojení předpokládá určitou časovou zátěž v podobě seznámení se před zasedáním se všemi body programu tak, aby si člen DK vytvořil kvalitní základ pro kvalifikované rozhodování přímo na zasedání. Protože DK je kolektivní orgán, který se při hlasování na závěrech musí shodnout kvalifikovanou většinou, při obhajobě svých závěrů členové argumentují tak, aby byl možný kompromis. Výhodou tohoto postupu je, že se takto automaticky zvyšuje profesní kvalifikace všech členů, protože předmětem řešení bývá odborná problematika, s níž se ve své praxi zatím nemuseli setkat.

2. S činností v DK úzce souvisí nezbytná povinnost vylepšit svoje znalosti ve všech relevantních předpisech, s nimiž bude člen permanentně pracovat (účetní předpisy, zákon o auditorech, auditorské standardy). V tomto případě je již možné pozitivní dopad konstatovat. Nikdo z nás nemůže s čistým svědomím říci, že všechny zmíněné předpisy důležité pro auditorskou činnost ovládá naprosto dokonale. Navíc, při činnosti v DK je možnost se

na předpisy dívat i z jiného úhlu, kdy při zjištěných nedostacích v kontrolovaných spisech je zajímavé sledovat, zda by tyto nedostatky bylo možné eliminovat při dodržení příslušných předpisů. Velmi často se tak stává, že teprve při kontrolní činnosti auditor zjistí, že auditorské předpisy při výkonu auditu mají svůj smysl a svoje místo.

3. Nutná orientace ve speciálních „kontrolních“ předpisech jako je kontrolní řád, správní řád, dozorčí řád a kárný řád. Na první pohled bez pozitivní stránky, pouze nutnost nastudovat znění předpisů, které do doby nástupu do DK s velkou pravděpodobností nejsou u auditorů úplně ve středu jejich zájmů. Navíc zde může připadat v úvahu i aktivní podíl člena

DK na aktualizaci těchto předpisů. Druhý pohled ten první neznatelně vylepšuje v podobě školení členů DK o těchto předpisech s následným zápočtem absolvovaných hodin do kontinuálního profesního vzdělávání.

4. Kontrola, zpravidla jednou měsíčně, u auditorské společnosti nebo auditora v místě její, resp. jeho působení. V tomto případě jde samozřejmě o určitou časovou zátěž, která může být jednodenní v případě kontroly v Čechách, ale i o jeden až dva dny delší, koná-li se kontrola na Moravě (pro členy DK z Moravy to samozřejmě platí obráceně). Zde se nabízí určitá výhoda v podobě návštěvy ve většině případů zatím neznámých míst s perspektivou tato místa důkladně poznat. Ono to ale spíše nevyjde, hlavně

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávnosti

2. Kvalitativní aspekty

Ještě k těm chybám v nákladech. O co přesně šlo?

Dvě položky tam vůbec neměly být. Jedno byla investiční faktura, kterou měli aktivovat do dlouhodobého majetku. To druhé byla faktura za ostrahu, co jí dostali na začátku roku, ale byla za služby v posledním kvartále minulého roku. Ta třetí položka byla prostě blbě, účetní se nějak uklepla v částce, naštěstí to ještě nezaplátili.

Hm, takže to vypadá na nesouvisející a v zásadě náhodné chyby. Čili dává smysl je extrapolovat, jak jsme se bavili před chvílkou. Není to systematická chyba.

Systematická asi ne. Ale stejně bych se raději ještě zvláště podíval na ty investiční faktury. Stavěli novou linku, vše to šlo od několika málo dodavatelů. To by mohlo jít docela dobře vyhledat napříč všemi nákladovými fakturami, zda tenhle druh chyby neudělali i u jiných faktur. Tam to riziko asi přeci jen bude větší než u běžných nákladů.

To dává smysl. Mne zas trochu znervózňuje ta ostraha. Chápu, že faktura může přijít se zpožděním. Ale to by měli odchytnit přes dohadné položky. Navíc to je pravidelný náklad, tak to vypadá, že nemají dobře nastavené procesy při sestavení účetní závěrky. Jestli jim to uteklo loni, můžou jim podobné věci utéct i letos. Pamatuju si dobře, že u dohadných položek předpokládali nízké riziko, a udělali jsme jen analytické testy pomocí údajů z minulých let? To mi teď připadá velmi slabé. Vidím tam spíš vysoké riziko. Budeme se muset k těm dohadným položkám vrátit a dotestovat je detailněji.

Uf, to jsi mi neudělala radost. Ale chápu, navíc ono to možná nebylo tak úplně neúmyslné. Finanční říkal, že letos mají nečekaně dobrý výsledek, a tak mu nevadí pár položek navíc v nákladech.

No to mne znervózňuje ještě víc. To už se dostáváme do oblasti případných podvodů. To by možná i ta investiční faktura v nákladech nemusela být náhoda. Začínám uvažovat, zda celkové riziko na nákladech nepřehodnotit na vysoké, a až budeme dělat ten opakovaný test, tak vybrat přiměřeně větší vzorek. Ještě se nad tím zamyslím.

z toho důvodu, že kontroly jsou časově a dosti často i psychicky náročné, takže ve volném čase dávají členové kontrolní komise přednost spíše odpočinku před návštěvami místních kuriozit. Jeden klad ale přece jenom mají. Je jím možnost důkladně se seznámit s auditorem, u kterého je kontrola prováděna, a to především po profesní stránce. Možnost poznat jeho postupy při auditu, názory na vývoj auditorské profese, případné obtíže, které jeho práci ztěžují, zpětnou vazbu na školení, která absolvoval apod. Poznání pracovních postupů u jiných auditorů má zároveň vliv i na konkrétní činnost samotného kontrolora, protože v praxi vidí, zda tyto postupy mají vliv na kvalitu spisu, či nikoliv. Takto získané poznatky může uplatnit jak ve svém auditorském spisu, tak při doporučení jiným auditorům, případně při odborných seminářích.

5. Spolupráce s dalším členem kontrolní skupiny (pracovník Oddělení kontroly kvality auditorské činnosti KA ČR – dále OKK) na vypracování závěrečného Protokolu o kontrole. Co se týká pozitiv, tak je tento bod na tom podobně, jako bod 3. Činnost člena DK v tomto případě spočívá v utřídění všech poznatků, které u auditora nabyly, aby je srozumitelnou formou předal členovi OKK ke konečné prezentaci,

která bude předložena ke schválení na zasedání DK. Jak je z předchozího textu patrné, jedná se o povinnost, se kterou není možné spojit pro člena DK žádný klad. To se, bohužel, týká i následujících dvou bodů.

6. Spolupráce s dalším členem kontrolní skupiny na zpracování návrhu na zahájení kárného řízení s auditorem. I k tomu samozřejmě někdy dochází, a ani jeden z členů kontrolní skupiny z toho nemá žádnou velkou radost, a to nejen z toho důvodu, že jde o práci navíc.

7. Účast na zasedání kárné komise v případech, kdy se člen DK podílel na kontrole u auditora, na kterého byl návrh na zahájení kárného řízení zpracován. Snad nejméně oblíbená povinnost člena DK. Důvody asi není třeba uvádět.

To je v podstatě vše. Na závěr článku je ale nutné se zmínit ještě o jednom kladu, který může účastí v DK přicházet v úvahu. A tím je reálná možnost vzniku dobré party, která se pozná nejen podle aktivní spolupráce přímo v DK, ale i podle toho, že se členové velice rádi sejdou i mimo zasedání na neformálních setkáních.

Miroslav Brabec

místopředseda Dozorčí komise KA ČR

Tíha rozhodnutí Kárné komise KA ČR

Radomír
Stružinský

Kárná komise KA ČR a vše kolem toho, co dělá, je tak trochu obestřeno tajemstvím. Ne vždy je členům ostatních volených orgánů (pokud již členy kárné komise nebyli), úplně jasné, co se vlastně na zasedáních Kárné komise odehrává.

Je to způsobeno mlčenlivostí, kterou kárný řád Komory auditorů a především správní řád ukládá účastníkům kárných řízení. Tato mlčenlivost je především založena na ochraně práv účastníků kárných řízení.

Řadovým auditorům, členům jiných volených orgánů a dalším osobám, jichž se jakýmkoliv způsobem práce kárné komise dotkne, tak není někdy jasné, jakou rozhodovací cestou tato komise prochází.

Není to cesta jednoduchá. Ačkoliv je každé kárné řízení a rozhodování pečlivě zdokumentováno, ani při čtení této dokumentace, včetně odůvodnění rozhodnutí, nemusí být externímu čtenáři (pokud se vůbec k takové dokumentaci dostane), jasné, jakou cestu členové komise k rozhodnutí urazili.

To, co v té dokumentaci totiž vždy chybí a asi bude chybět, je osobnost kárně obviněných, jejich přístup k celému případu, jejich způsob vyjadřování a často i jejich sociální situace. Rozhodování komise je totiž z tohoto pohledu doslova balancování mezi různými

pohledy na konkrétní případ a konkrétní osoby.

Každé rozhodnutí kárné komise v sobě ve skutečnosti obsahuje dvě složky: rozhodnutí o tom, zda a do jaké míry byly porušeny profesní předpisy, a dále o tom, jaký trest, tedy kárné opatření bude kárnou komisí uloženo. Jakkoli je první zmíněné rozhodování složité a závislé na nuancích toho kterého případu, je přeci jen technokratické a méně sporné. To pravé trápení členy kárné komise čeká při rozhodování o typu a výši kárného opatření, protože zde je nutné zohlednit veškeré dostupné údaje jak o provedeném auditu včetně dotčených stran, tak i o osobě auditora, resp. auditorské společnosti a dopadu daného případu na celou auditorskou profesi.

Již uvedené předpisy samozřejmě dávají komisi za povinnost dbát v celém procesu na to, aby žádným způsobem nebyla narušena práva účastníků kárného řízení. Rozhodování o kárném opatření je ale specifické v tom, že se v něm mísí zájmy a práva účastníků kárného řízení se zájmy veřejnými.

Nesmíme totiž zapomenout, že to, co kárná komise řeší, je auditorská činnost. Auditorská činnost či chcete-li profese auditora má sama o sobě tu zvláštnost, že je to profese propojená s veřejným zájmem. V této věci mohou odkázat na článek Dany Kovanicové z roku 2011, „*Veřejný zájem z pohledu účetní a auditorské profese: obecné blaho versus soukromý prospěch*“. I dnes lze

s plnou odpovědností podepsat vše, co bylo v článku Dany Kovanicové uvedeno, a to především to, že „Význačným znakem profese účetních znalců/auditorů je přijetí odpovědnosti jednat ve veřejném zájmu...“.

Jak to souvisí s rozhodováním kárné komise? Velmi často se v diskusi nad rozhodnutím kárné komise o kárném opatření mísí dvě hlediska k posuzovaným případům. Na jedné straně je možné konkrétní případ posuzovat z hlediska právě dotčeného auditora či auditorské skupiny. Při tomto rozhodování pak často

zaznívají argumenty, do jaké míry bude ukládané kárné opatření pro auditora či auditorskou společnost natolik závažné, aby jej motivovalo ke změně v provádění auditorské činnosti. Na druhé straně je pak obava, zda ukládané kárné opatření nebude natolik tvrdé, aby se neminulo účinkem.

Není a nemůže být záměrem činnosti žádné kárné komise, aby hned při prvním pochybení byl auditor postížen dočasným zákazem auditorské činnosti. Ve svém rozhodování pak kárná komise často diskutuje o tom, zda

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávností

3. Dopad na účetní závěrku

Náklady zatím ponechme stranou, předpokládejme, že si to překontrolují, opraví, my uděláme nový test a tam žádnou chybu nezjistíme. Co tam máš dál?

No, jako vždy mají nedostatečnou opravnou položku k pohledávkám. Loni jsme to vyčíslili na chybějících 200 tisíc, letos to vyšlo na 220 tisíc. Takže rozdíl do hospodářského výsledku je jen 20 tisíc. To je zanedbatelná částka, tu bych neřešil.

Neřešil? A co chyba v rozvaze v aktivech? A vlastní kapitál? Tam přeci máme chybu celých 220 tisíc. To už je skoro půlka materiality.

No to jo. Ale já myslel, že nám jde hlavně o hospodářský výsledek, ne?

To taky, ale stejně tak musíme vyhodnocovat i chyby v rozvaze. Ve vlastním kapitálu se kumulují chyby minulých let i běžného roku. Vlastní kapitál je obvykle stejně důležitý, někdy i důležitější než hospodářský výsledek běžného roku. Co k tomu říkal finanční ředitel?

Totéž co loni. Že si prostě myslí, že daňová opravná položka, co dělají, stačí. Sice většina z těch loňských starých pohledávek stále není zaplácena, ale prý věří obchodnímu řediteli, že je nakonec vymůžou. Rozhodně prý nehodlá tvořit účetní opravné položky, když je nemůže uplatnit daňově.

Moment, oni jsou dlouhodobě v zisku a účtují o odložené dani, ne? Tak to znamená, že pokud by proúčtovali účetní opravnou položku, jak chceme, tak se zároveň bude účtovat i odložená daň. Nezapomněl jsi započítat do nesprávnosti též tenhle daňový efekt?

Aha, tak teď už chápu ten loňský výpočet. Vrtalo mi hlavou, proč tam počítáme daň, když to je účetní opravná položka, jejíž tvorba není daňově uznatelná. Naštěstí jsem to letos udělal stejně jako loni a k těm 220 tisícům tam je vyčíslená daň 42 tisíc. Takže čistá chyba na rozvaze je pouze necelých 180 tisíc.

OK. To zní rozumně. Každopádně očekávám, že v téhle věci s finančním ředitelem neheme. Zapiš to do přehledu celkových neopravených nesprávností.

se jedná o pochybení první nebo opakované, jaká je historie dotyčného auditora, do jaké míry si je či není vědom toho, co je mu vytýkáno, jaký je výhled do budoucna, tedy zda lze u tohoto auditora očekávat pozitivní změny ve výkonu auditorské činnosti.

V neposlední řadě se samozřejmě posuzuje tzv. „společenská nebezpečnost“, tj. do jaké míry prokázanou nesprávně vykonávanou auditorskou činností auditor ovlivňuje účetní závěrky a jejich pravdivost a do jaké míry ovlivňuje nesprávně vykonávanou auditorskou činností své asistenty, předpokládané budoucí auditory.

Do toho všeho samozřejmě mohou vstoupit a také někdy vstupují, sociální hlediska konkrétního auditora.

A aby to nebylo jednoduché, tak se kárná komise musí zabývat i tou otázkou veřejného zájmu. Vždyť podle § 2, odstavce 4 „*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“

Jinak řečeno, posouzení konkrétního případu jenom z hlediska dotčeného auditora či auditorské společnosti není a nemůže být posouzením dostatečným.

Kárná komise byla zvolena do svých funkcí sněhem Komory auditorů a byla tam zvolena proto, aby hájila zájmy auditorské profese jako celku, a tím i onen veřejný zájem, totiž důvěru veřejných uživatelů účetních závěrek v to, že účetní závěrky, které jsou ověřovány

auditury a auditorskými společnostmi zapsanými v rejstříku Komory auditorů České republiky, skutečně pravdivě a věrně zobrazují to, co zobrazovat mají. Tento zájem nemůže kárná komise ve svém rozhodování pominout, jinak by slovy již citovaného článku byla „*zahleděna sama do sebe*“ a pominula by veřejný zájem, kterým je třeba rozumět „*společný, obecný zájem, který sdílí všichni občané ve věci týkající se služeb prováděných účetní a auditorskou profesí*“.

Zní to asi hezky a vypadá to jednoduše, ale pak se nám, členům kárné komise, znovu před očima objeví tvář konkrétního auditora, který možná příliš pozdě zjistil, že svoji činnost nevykonával dobře, a jeho konkrétní sociální a lidská situace.

A v tom spočívá tíha našich rozhodnutí. Neříkáme, že všechna rozhodnutí jsou stejně těžká, ale čas od času se takto těžká rozhodování a takto těžká vyvažování různých zájmů objevují.

Nepíšu tento článek v posledním roce činnosti této kárné komise proto, abych si jménem všech auditorů stěžoval. Píšu jej proto, aby si všichni, které možná tajemno okolo kárné komise zneklidňuje, uvědomili, čím vším si museli projít dříve nebo později všichni členové tohoto voleného orgánu.

A té příští kárné komisi přeji co nejméně těžkých rozhodování...

Radomír Stružinský
předseda Kárné komise KA ČR

Rozhovory se členy Výkonného výboru KA ČR o jejich práci

Tomáš Brumovský, předseda Výboru pro správu profese KA ČR

Jaká agenda výboru byla za dobu Vašeho působení nejzajímavější?

Zajímavá je téměř každá žádost o zproštění mlčenlivosti. Každá situace popsaná v žádostech je jiná, je vždy specifická a vyžaduje citlivé posuzování, při němž prosazují především ochranu auditorů.

Z čeho jste měl v uplynulém roce největší radost, co se nejvíc podařilo?

Obě regionální setkání statutárních auditorů byla zajímavá a přínosná pro orgány komory. Také jsem velmi spokojen s dobrým fungováním rámcové smlouvy a pojištění odpovědnosti auditorů uzavřené s makléřskou společností RESPECT, a.s. Na tuto aktivitu komory máme velmi kladný ohlas z auditorské obce.

Nezanedbatelným úspěchem byla příprava a realizace datových stránek pro auditury ve spolupráci s Ministerstvem vnitra, za niž jsme obdrželi děkovný dopis od náměstka ministra.

Je naopak něco, co se nepodařilo?

Ze strany auditorů je kritizována nemožnost pozastavení auditorské činnosti na vlastní žádost.

Jaké jsou dvě tři nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Jednoznačně jde za prvé o zápisy do příslušných rejstříků (statutárních auditorů, asistentů auditora a auditorských společností) a výmazy z těchto rejstříků, to vše je spojeno s průběžnou komunikací se členy KA ČR. Dále je to kontrola platební morálky členů komory, zejména pokud jde o příspěvky.

A v neposlední řadě je to spolupráce s příslušnými ministerstvy v otázkách registrace auditorů ze zemí EU a ostatních zemí, dále spolupráce se správci příslušných registrů (MVČR, MŠMT, MPO atd.) a zabezpečení přístupu a editace údajů v těchto registrech.

Pokud by bylo více času a prostoru, na co by bylo dobré se zaměřit mimo stávající agendu?

Ze zákonů, které souvisejí s činností komory, přibývají našemu výboru neustále další agendy, povětšinou byrokratického charakteru. Docela bychom si přáli, aby už další agendy nepřibývaly, protože už nemáme další kapacity pro jejich zpracovávání.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné? Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

Personální složení našeho výboru jsem pečlivě vybíral s cílem, aby osoby – členové VSP – byli zkušenými auditory, kteří by byli schopni operativně posuzovat co nejprofesionálněji všechny situace a dotazy, jimiž se VSP musí zabývat. Zaměření výboru je velmi specifické, řeší se otázky etiky auditorů, samotné auditorské profese, právní i technicky zaměřené dotazy.

Když jste se po svém zvolení do orgánů komory začal seznamovat s řízením profese, překvapilo Vás něco?

Nepřekvapilo mě nic, protože se práci ve výboru pro správu profese věnuji cca 25 let.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Především jsem získal přehled o vývoji profese a trendech dalšího rozvoje v mezinárodním rozměru.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánu komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Auditorská profese se maximálně podřizuje mezinárodním standardům, které jsou sestaveny převážně na podmínky velkých společností. Jejich dodržování přináší „malým auditorům“ řadu složité administrativy, s níž se musí vyrovnat.

Sdělil byste rád něco dalšího našim čtenářům – auditorům?

Přání profesních i osobních úspěchů.

Zdeněk Grygar, předseda Komise pro osvobodování od dílčích částí auditorské zkoušky a místopředseda Výboru pro auditorské zkoušky KA ČR

Jaká agenda byla za dobu Vašeho působení nejzajímavější?

Od roku 2007, za dobu mého stídatvého působení ve výkonném výboru KA ČR a nepřetržitého 18letého členství ve výboru pro auditorské zkoušky, byly pro mne nejzajímavější roky 2009 a 2010. V těchto letech by-

ly po přelomové novele zákona o auditorech z března 2009 zcela nově koncipovány vnitřní předpisy KA ČR upravující problematiku auditorských zkoušek.

Z čeho jste měl v uplynulém období největší radost, co se nejvíc podařilo?

Z úspěšného schválení zcela nového zkušebního řádu na sněmu KA ČR na konci roku 2010.

Je naopak něco, co se nepodařilo?

Bohužel se nám v té době nepodařilo obhájit další existenci ústní závěrečné auditorské zkoušky a také jsme byli nuceni z důvodu implementace evropské legislativy zavést agendu osvobodování od auditorských zkoušek.

Musí se Váš výbor zabývat nějakou agendou,

kteřou považujete za zbytečnou nebo bez patřičného efektu?

Všechny agendy zajišťované výborem pro auditorské zkoušky považuji za potřebné.

Jaké jsou nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Kromě vlastního zajišťování auditorských zkoušek a kurzů před jejich konáním bylo nutné navázat spolupráci s ostatními profesními komorami (např. Asociace certifikovaných účetních, Komora daňových poradců ČR, Svaz účetních ČR), a to zejména s ohledem na agendu osvobodování auditorských zkoušek. Dnes se již pravidelně setkáváme a vyměňujeme si zkušenosti v této oblasti. Toto považuji za velmi důležitou oblast činnosti výboru.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné? Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

V současné době nám ve výboru pro auditorské zkoušky ubývají členové. Zrovna v tomto týdnu jsme na zasedání výboru uctili památku zesnulého dlouholetého kolegy Zdeňka Šubrta. Máme problémy se zapojením nových mladších kolegů, kteří by měli zájem v našem výboru pracovat.

Když jste se po svém zvolení do orgánů komory začal seznamovat s řízením profese, překvapilo Vás něco?

Řízení profese je čím dál tím složitější.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Přehled v dané oblasti a řešení problematiky výboru pro auditorské zkoušky v širších souvislostech.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánu komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Před 20 lety by si tehdejší auditor (OSVČ) nedovedl představit stávající situaci v řízení a regulaci profese.

Kromě zákona o účetnictví a příslušných vyhlášek začaly postupně v této oblasti platit České účetní standardy, dále potom pro auditory méně oblíbené Mezinárodní účetní standardy a v poslední době předpisy upravující problematiku novel ISA a problematiku zprávy auditora. Současně s tím se také zpřísnila kontrolní činnost komory a nově koncipované Rady pro veřejný dohled nad auditem, a to i v souvislosti s vyčleněním nové kategorie „subjektů veřejného zájmu“. Obávám se, že kvůli výše uvedenému hrozí odchod auditorů z profese.

Sdělil byste rád něco dalšího našim čtenářům – auditorům?

Přeji všem auditorům mnoho úspěchů v jejich práci.

Karel Charvát, předseda Výboru pro auditorské zkoušky a člen Výboru pro metodiku auditu KA ČR

Jaká agenda ve výboru pro auditorské zkoušky byla za dobu Vašeho působení nejzajímavější?

Za podnětné považuji pokračující debaty nad dalším vývojem obsahu a formy zkoušek, možnostmi úpravy některých existujících časově náročnějších procesů a práci na uznávání některých zkoušek mezi profesemi.

Z čeho jste měl v uplynulém roce největší radost, co se nejvíc podařilo?

Z profesního hlediska je to potvrzení kvality přípravných kurzů i navazujících zkoušek členy RVDA. Podařilo se obměnit personální zajištění kurzů a zkoušek, byť s nemalým úsilím, a nebyla tím narušena jejich kontinuita.

Je naopak něco, co se nepodařilo? Musí se Váš výbor zabývat nějakou agendou, kterou považujete za zbytečnou nebo bez patřičného efektu?

Jsem ve výboru příliš krátce na to, abych mohl nějaké konkrétní cíle považovat za nesplněné, případně agendu za zbytečnou. A doufám, že ani takového pocitu nebudu.

Jaké jsou dvě tři nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Je to organizace přípravných kurzů a samotných zkoušek, jejich vyhodnocení a neméně důležité personální zabezpečení. Dále značnou část času výboru zabírá rozhodování o žádostech o přezkum hodnocení výsledku zkoušky.

Pokud by bylo více času a prostoru, na co by bylo dobré se zaměřit mimo stávající agendu?

Do budoucna vnímám jako možný úkol snížit časovou a/nebo administrativní náročnost spojenou se zkouškami, např. větším využitím elektronické formy dokladování.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné? Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

Výbor pro auditorské zkoušky je tvořen zejména zkušenými odborníky z akademické profese, ale i řadou těch, kteří formálními členy nejsou – jako např. spolupracovníky, kteří testují náročnost zkoušek nebo se zabývají přípravou podkladových materiálů. Nemáme žádné specifické požadavky na případné zájemce, snad s výjimkou trpělivosti a schopnosti posuzovat potřeby profese pro vstup nových členů v dlouhodobé perspektivě.

Když jste se po svém zvolení do orgánů komory začal seznamovat s řízením profese, překvapilo Vás něco?

Jakkoli jsem tím nebyl přímo překvapen, rozsah činností výkonného výboru a potažmo i komory je velmi široký a zároveň velmi provázaný, tudíž je nutno většínu rozhodnutí v jednom výboru posuzovat s ohledem na jejich dopad na činnost výborů ostatních.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Za těch šest let práce v různých výborech komory jsem se daleko hlouběji seznámil a snad i pochopil rozdílnost problémů auditorů a auditorských firem různých velikostí. Dále jsem si uvědomil, že ani přes sílu komory není jednoduché nebo rychlé uvést v život jinak dobré a zdánlivě nekonfliktní nápady na zlepšení jejího fungování.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánů komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Se zvolením do orgánů komory jsem nijak zásadně nezměnil svůj názor na profesi, kterou jsem si před dvěma desítkami let vybral. Jak její vývoj v posledních letech nabírá na dynamice a zároveň je pevněji sevřen regulatorními požadavky, její atraktivita pro vnější pozorovatele i potenciální zájemce může klesat. Je úkolem nejen komory ale i všech auditorů tomuto trendu

čelit kvalitou odváděné práce, což je stále stupňující se požadavek posledních let.

Sdělil byste rád něco dalšího našim čtenářům – auditorům?

Auditory bych rád motivoval pro práci pro komoru v libovolném rozsahu nebo zaměření. Jsme dosud relativně nezávislá a samosprávná profese, tudíž její obraz je a bude obrazem těch, kteří se do její činnosti aktivně zapojí.

Hugo a Sally se baví o vyhodnocení nesprávností

4. Finální vyhodnocení

Ještě mám inventurní rozdíl na zásobách asi tři tisíce. Inventura byla udělaná velmi precizně, byl jsem tu na Silvestra. Evidenci zásob vedou průběžně dobře, mají kvalitní systém, proto je i inventurní rozdíl malý. Loni to bylo podobné. Oni to vždycky odúčtují jako běžnou spotřebu až na začátku nového roku. Mám to tam taky připsat jako chybu?

Tak jsem mluvila s finančním ředitelem. Ty náklady překontrolují a komplet opraví během víkendu. V pondělí můžeš udělat ten opakovaný test. Věřme, že při něm nic nezjistíme. Pak bychom ohledně nákladů neměli na seznamu nesprávností nic. Tím pádem by nám tam zůstala jen ta opravná položka k pohledávkám, netto necelých 180 tisíc.

Nemusíš. Jestli jsi zdokumentoval to, co jsi mi právě pověděl, tak to můžeme brát jako zcela nepodstatnou chybu a nezahrnovat ji do seznamu nesprávností, který budeme přikládat k prohlášení vedení.

Fajn. Takže tam bude jen těch 180 tisíc opravných položek. Mimochodem, to mi docela leží v hlavě. Jak to, že to vlastně finanční ředitel může podepsat? Vždyť říkal, že s tou opravnou položkou nesouhlasí. Jak může najednou podepsat v prohlášení, že to je chyba? Vždyť si bude odporovat, ne?

Hele, že on to na tebe takhle zkoušel? Stejně to zkoušel loni i na mne.

A cos mu na to řekla?

Že já po něm nechci, aby potvrdil, že to je nesprávnost. Ať tam klidně připiše, že to je náš názor, se kterým on nesouhlasí. Ale musí mi potvrdit, že 180 tisíc nepovažuje za materiální nesprávnost. To je to klíčové, na čem se musíme shodnout, pokud máme vydat čistý výrok.

Aha. Už chápu, proč auditorský standard požaduje, aby součástí prohlášení vedení byl seznam neopravených nesprávností. A co kdyby tu opravnou položku proučtovali? Musím i tehdy do prohlášení dávat prázdný seznam, abych dodržel standard? To mi nedává moc smysl.

Taky že to smysl nedává. Když nemáš žádné neproučtované nesprávnosti, tak žádný prázdný seznam přikládat nemusíš. Ani tu nesprávnost z inventur ve výši tři tisíc, protože tu považujeme za zcela nepodstatnou.

Stanislav Staněk, předseda Výboru pro regulaci a rozvoj profese KA ČR

Jaká agenda výboru byla za dobu Vašeho působení nejzajímavější?

Za nejzajímavější považuji přípravu strategického dokumentu komory pro sněm v roce 2012.

Musí se Váš výbor zabývat nějakou agendou, kterou považujete za zbytečnou nebo bez patřičného efektu?

Naštěstí nemáme v agendě výboru nějaká témata, která by byla čistě administrativní či správní povahy.

Jaké jsou dvě tři nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Výbor se věnuje hlavně třem navzájem propojeným tématům. Prvním je externí regulace profese, tedy především zákon o auditorech, jeho změny a interpretace. Na něj navazuje tematika vnitřních předpisů komory a kruh uzavírá oblast strategie, kde diskutujeme o cílech profese a snažíme se je také přenést do její regulace, tedy do zákona a vnitřních předpisů.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné?

Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

Protože jedním z cílů výboru je přinášet nové podněty k činnosti komory a směřování profese, je personální obsazení vždycky nedostatečné. Ideální člen výboru by měl být kreativní a zároveň umět myšlenky formulovat do právního textu.

Když jste se po svém zvolení do orgánů komory začal seznamovat s řízením profese, překvapilo Vás něco?

Pro přichozícího zvenčí je překvapující panující napětí a někdy až vzájemná opozice tří volených orgánů komory.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánu komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Poprvé jsem byl zvolen do dozorčí komise a můj pohled se tam nezměnil, ale stal se mnohem hlubším. Dle mého názoru se průběžně zvyšuje kvalita práce, kterou jako profese odvádíme, ale potřebujeme také nové impulsy pro další rozvoj.

Petr Vácha, předseda Výboru pro účetní výkaznictví KA ČR

Jaké jsou dvě nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Nejdůležitější je bezesporu práce na účetní legislativě, která zahrnuje připomínkování nových návrhů zákona a vyhlášek nebo účast v legislativních pracovních skupinách. Dále je to působení v rámci Národní účetní rady, příprava či připomínkování nových interpretací NÚR.

Z čeho nového jste měli v posledních letech ve výboru radost, co se například podařilo?

Náš výbor v posledních letech každoročně připravuje příklad formulářů účetních výkazů, přílohy v účetní závěrce a kontrolní seznam k příloze. Příprava a revize těchto dokumentů je poměrně časově náročná, ale má svůj význam a tyto dokumenty usnadňují auditům práci.

Musí se Váš výbor zabývat nějakou agendou, kterou považujete za zbytečnou nebo bez patřičného efektu?

Výbor pracuje efektivně, a pokud by něco takového bylo, tak už se tím dávno nezabýváme.

Pokud by bylo více času a prostoru, na co by bylo dobré se zaměřit mimo stávající agendu?

V současné době se účastníme jednání pracovní skupiny při Ministerstvu financí ve věci přípravy nového zákona o účetnictví. V této oblasti bude v nejbližší době velké množství práce a my ve výboru připravujeme materiály, které by mohly být užitečné pro novou účetní legislativu, například lepší koncepční zakotvení problematiky účtování a vykazování výnosů. Pokud by bylo více času, námětů pro zlepšení české účetní legislativy je hodně a dalo by se na tom pracovat dnem i nocí.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné? Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

Personální obsazení našeho výboru je dostatečné a zahrnuje odborníky na různé oblasti účetnictví, z velkých firem i OSVČ či přesahem do daní a práva. Člen výboru by měl mít široké zkušenosti v účetnictví, rozhled, zájem na zkvalitňování profese a jeho specializace by měla přinášet nové pohledy a názory.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Vzhledem k velmi rozmanitému složení výboru jsem se

zejména naučil lépe naslouchat jiným názorům a vnímat účetní problémy z více perspektiv.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánu komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Můj pohled se zvolením nezměnil. V posledních letech rostou nároky na auditorskou profesi a profese se musí přizpůsobovat nárokům uživatelů jejích výstupů. Myslím si, že kvalita auditorské práce se

obecně zvyšuje, nicméně vzhledem ke stále se zvyšujícím nárokům na kvalitu a robustnost dokumentace není jednoduché časovou náročnost tvorby dokumentace skloubit s tím, že auditor potřebuje také dostatek času na kritické zamyšlení se nad riziky auditu a na tvorbu vlastního úsudku v řadě oblastí účetní závěrky. Auditorská profese se také výrazně proměňuje – vliv technologie a trendu datových analýz bude mít v nejbližších letech velký vliv na její další vývoj.

Jiří Vrba, předseda Výboru pro kontinuální profesní vzdělávání KA ČR

Jaká agenda výboru byla za dobu Vašeho působení nejzajímavější?

Prakticky vše – připravovat scénář potřebných seminářů pro auditory.

Z čeho jste měl v uplynulém roce největší radost, co se nejvíc podařilo?

Kladná zpětná vazba od auditorů z obsahu dvoudenních seminářů, které jsme po letech opět obnovili.

Je naopak něco, co se nepodařilo?

Snížení cen vybraných krátkých diskusních seminářů.

Musí se Váš výbor zabývat nějakou agendou, kterou považujete za zbytečnou nebo bez patřičného efektu?

Je to složité, vždy jsou věci, které děláme rádi, méně rádi nebo nerádi, nic konkrétního mne nenapadá.

Jaké jsou dvě tři nejdůležitější oblasti, kterým se Váš výbor věnuje?

Tyto se dají shrnout do jednoho hlavního cíle: připravit takové semináře, které budou přínosem pro cílovou skupinu našich vzdělávacích aktivit: tj. malé auditory, kteří provádějí audit sami a auditory – společníky nebo zaměstnance malých a středních auditorských korporací.

Pokud by bylo více času a prostoru, na co by bylo dobré se zaměřit mimo stávající agendu?

Citlivěji vnímat potřeby auditorů a nabídnout jim takovou podporu, aby mohli komoru brát jako svého ochránce s maximální metodickou podporou, nikoliv jen jako subjekt administrativní a represivní. Netvrdím, že v této oblasti komora nedělá dost, ale je ještě mnoho co zlepšovat, a to v celkové komunikaci navzájem.

Je personální obsazení Vašeho výboru dostatečné?

Co by měl splňovat člověk, který by měl zájem o práci ve výboru?

Ano, naprosto dostatečné. Jsou tam zastoupeni členové ze všech skupin auditorských profesí, kteří vnímají potřeby auditorského vzdělávání.

Když jste se po svém zvolení do orgánů komory začal seznamovat s řízením profese, překvapilo Vás něco?

Po 25 letech působení v různých volených orgánech komory mne poslední dobou překvapuje zejména vysoké administrativní zatížení v souvislosti s veškerými činnostmi komory.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Pohled na komoru z hlediska jejich povinností vůči zahraničí, resp. vůči profesním orgánům, kterých jsme v rámci mezinárodních pravidel členové.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi poté, co jste byl zvolen do orgánu komory? Jak se auditorská profese dle Vašeho názoru vyvíjí?

Sleduji vývoj komory od jejího založení a je zřejmé, že celá profese směřuje k větší koncentraci do středních a velkých auditorských firem z důvodu vysoké odborné náročnosti a sílících nároků na její regulaci a neustálé změny v auditorských technikách. Mrzí mne, že stále značná část odborné veřejnosti vnímá audit jako nutné zlo, popř. v kontextu celé řady mezinárodních účetních skandálů se zapojením auditorských firem, přičemž sama podstata věci nebývá mnohdy objektivně publikována a komentována.

Sdělil byste rád něco dalšího našim čtenářům – auditorům?

Vydržet – udržet si pevné nervy a věřit, že systematickou, dlouhodobou a pečlivou prací občas někdo ocení.

Rozhovory vedl Jiří Pelák

Rozhovor s Irenou Liškařovou, prezidentkou Komory auditorů ČR

Vedle své práce v EY se intenzivně věnujete práci pro Komoru auditorů. Překvapilo Vás něco, když jste začala vykonávat funkci prezidentky KA ČR? Jak jste vnímala vlastní profesi před zvolením do Vaší funkce a jak ji vnímáte dnes?

Překvapilo mě, kolik agendy musí řešit úřad komory, kolik je povinných administrativních úkonů spojených s evidencí členů, ať již při vstupu do profese či při ukončení činnosti auditora. Jak dlouho to trvá a kolik práce stojí za tím, než se mi časopis Auditor dostane na stůl, a že zajištění školení není jen o zajištění prostorů a lektora. A to nemluvím o kontrole kvality. Do té doby jsem viděla jen práci metodického oddělení. Proto si velice vážím práce jak kolegů, kteří pracují v orgánech a výborech komory, tak i všech jejích zaměstnanců.

Jak je funkce časově náročná? Co vše Vám zaměstnavatel musí tolerovat?

Obecně jsem hodně pracovitý člověk a práci si umím zorganizovat. Tuto práci bych nemohla dělat naplno bez podpory zaměstnavatele. V EY mám snížený pracovní úvazek, tolerance je v časové flexibilitě, protože pracovní schůzky nelze rozdělit do fixního pracovního týdne. Pokud bych to měla shrnout, jsou to minimálně dva dny týdně a k tomu mám vyhrazené pravidelně nedělní odpoledne na čtení všech materiálů.

S kým se vlastně prezident KA ČR během roku stýká, kde všude komoru prezentuje a jakých akcí se účastní?

V průběhu roku se pravidelně stýkám s auditory, s budoucími auditory vstupujícími do profese, s Radou pro veřejný dohled nad auditem a s Ministerstvem financí. Jsem členem pracovní skupiny pro aplikaci zákona o auditorech, jejíž výstupy jsou publikovány na stránkách KA ČR. Dále pracuji v poradním orgánu prezidenta RVDA, kde jsme řešili rozdělení dohledu mezi KA ČR a RVDA. Z této pracovní skupiny vzešly také dvě pomůcky pro výbory pro audit. Pravidelná jsou setkání se zástupci ostatních profesních komor zřízených ze zákona, kde jsme v rámci společného požadavku docílili, že profesní komory jsou povinným připomínkovým místem v legislativním procesu. Z toho pak plyne i možnost vysvětlit a zdůvodnit naše připomínky na legislativní radě vlády. Pravidelná jsou rovněž setkání s představiteli NKÚ a ČIIA. V rámci této spolupráce bylo realizováno pro auditory několik společných seminářů. Nemohu opomenout spolupráci s ČNB, ze které vzešel seminář pro auditory auditující společnosti, jež jsou pod

dohledem ČNB. Komora je členem Národní účetní rady, která dosud vydala 36 interpretací.

Prezident také zastupuje komoru v mezinárodních účetních organizacích Accountancy Europe a IFAC. Tady bych ráda zmínila, že KA ČR je jako jediná organizace z České republiky členem těchto organizací. Z jiných států jsou členy také účetní a daňové komory.

Jaké problémy musíte jako prezidentka řešit?

Pravidelně schvaluji vstup nových asistentů a auditorů do profese, osvobodování od zkoušek, ukončení činnosti auditorů, dotazy auditorů, podněty na auditory, žádosti policie či soudů na prolomení mlčenlivosti auditora, účastním se procesu přijímání nových pracovníků komory, schvaluji interní směrnice komory. Mám garanci nad výborem pro účetní výkaznictví a výborem pro finanční instituce a pravidelně jednám s dozorcí a kárnou komisí. Prezident komory je statutární orgán a z toho vyplývá povinnost a zodpovědnost za plnění povinností ze zákona o auditorech, za hospodaření komory a výsledky dohledu nad komorou. Jednám s auditorem a daňovým poradcem komory a procházím účetní závěrku komory.

Co Vás na současné práci pro komoru naplňuje nejvíc a jaká činnost Vás naopak netěší?

Velice mě těší spolupráce s kolegy a to, že mohu svoje zkušenosti z firmy či ze zahraničí využít pro profesi. I po přijetí úsporných opatření se obávám, že budeme muset sáhnout k nepopulárnímu zvyšování příspěvků. Příspěvky se za posledních 12 let nijak neupravovaly, přičemž povinnosti spjaté se správou profese se neustále zvyšovaly, stejně jako ceny vstupů. Bohužel jsou pořad v naší profesi auditori, kteří nevykonávají audit kvalitu, a tím kazí pověst celé profese. Trápí mě také neoprávněné podnikání v oblasti auditu a nečinnost orgánů v trestním řízení toto nekalé podnikání postihnout. Pokud toto komora zjistí, upozorňujeme orgány činné v trestním řízení na podezření ze spáchání trestného činu. Dobré renomé auditorům nedělá samotná komora, ale všichni auditori prostřednictvím kvalitních služeb. Uživatelé auditorských služeb nejednají s komorou, ale s auditory a právě podle nich si dělají obrazy o profesi.

Jaký je Váš názor na stav auditorské profese v ČR? Jaké jsou její slabé a silné stránky?

Jsem moc ráda, že jsme při implementaci nařízení a novely zákona o auditorech uhájili samosprávnost profese, což se v některých zemích nepodařilo. Více než deset let máme přijaty ISA, což některé z evropských zemí stále nemají. Problém naší profese je, že stárne.

Pozorujete nějaké změny v auditorské praxi po dobu trvání Vaší funkce?

Auditorská práce je stále více regulována a vyžaduje spoustu formální dokumentace.

Co profesi dle Vaší zkušenosti nejvíce trápí? Jaká se v této souvislosti nabízejí řešení?

Nejvíce mě trápí, že jsou pro auditorské služby stále vypisována výběrová řízení, kde je jediným kritériem nejnižší cenová nabídka. Pokud auditoři nabídnou nereálnou cenu, dost často jim nezbude čas na vedení spisu. Tím se pak dostávají do problémů v případě soudních sporů s klientem a v případě kontroly kvality jsou kárně postiženi. Komora na tuto problematiku upozorňuje při každém jednání zvláště ve veřejném sektoru.

Kam by se profese měla posouvat, na čem by měla komora zapracovat?

Profese se bude hodně měnit v souvislosti s digitalizací a zaváděním robotizace do účetní profese. Myslím, že v budoucnu bude profese potřebovat hodně lidí s IT vzděláním. Komora bude muset reagovat školením pro stávající auditory a měnit i požadavky při vstupu do profese.

Jak často se setkáváte s členy profese? Co si z takových setkání odnášíte?

S auditory jsem v kontaktu vlastně pořád. Ať již při jednání v odborných výborech na komoře, nebo v pracovních skupinách při tvorbě legislativních procesů. Z pravidelných větších akcí je setkání v regionech, které proběhlo naposledy ve Vyškově. Každé setkání je trochu jiné. Já osobně si z těchto jednání

odnáším podněty, co auditory trápí. Například naší reakcí na zvyšující se problémy při kontrole kvality práce auditorů a velká množství kárných řízení je série školení zaměřených na spis auditora a seriál v časopise Auditor „Hugo a Sally“.

Jsou na obzoru nějaké další legislativní změny v oblasti auditu?

V nejbližší budoucnosti se významná novela zákona o auditorech nebo standardů nepřipravuje. V poslanecké sněmovně je nyní novela daňového řádu, která bohužel prolamuje mlčenlivost auditorů, daňových poradců, advokátů, notářů, exekutorů, ale i bank. Profesní komory společně připomínkovaly tuto změnu na legislativní radě vlády a připravily pozměňovací návrh do rozpočtového a ústavně právního výboru. Bohužel i přes všechnu iniciativu jde zákon do dalšího čtení.

Jakou zkušenost Vám práce pro komoru dala?

Největší pozitivní zkušeností je ochota kolegů, kteří jsou vedle své práce ochotni pomoci, a to platí nejen v České republice, ale i pokud potřebujeme pomoc zahraničních kolegů.

Je něco, co byste chtěla vzkázat našim čtenářům – auditorům?

V listopadu budou volby do orgánů komory. Pokud máte chuť pracovat, prosím, nebojte se kandidovat, pomůžete tím posílit naši samosprávu. Komora je tady pro Vás, a pokud máte jakékoli podněty, připomínky či dotazy, kontaktujte mě.

Rozhovor vedl Jiří Pelák

Rozhovor s Janou Gebauerovou, předsedkyní Dozorčí komise Komory auditorů ČR

Překvapilo Vás něco, když jste po svém zvolení začala pracovat v DK? Co během Vašeho působení v DK je pro Vás největší výzva?

V DK jsem pracovala již v předchozím volebním období, proto jsem věděla, „do čeho jdu“. Výzvou však pro mne byla úprava vzájemných vztahů s RVDA, nejprve s jejich Kontrolním výborem při kontrolní činnosti prováděné Komorou auditorů a od loňského roku i rozdělení kontrolní činnosti na auditory SVZ, které kontroluje výlučně RVDA, a na ostatní auditory, které kontroluje DK a oddělení kontroly kvality auditorské činnosti KA ČR (OKK). Vztahy ke komoře – příspěvky a KPV – kontroluje komora u všech auditorů.

Jaká část agendy DK je tou nejnáročnější?

Pro DK je nejnáročnější problematika zákona o kontrole a problematika správného řádu, které upravují i naši kontrolní činnost. Bez precizní znalosti těchto dvou zákonů ze strany pracovníků OKK by byla činnost DK paralyzována; skutečnost, že se můžeme spolehnout na jejich znalosti, nám práci značně usnadňuje.

Vnímáte nějaký posun v kvalitě práce auditorů během doby, kdy jste předsedkyní DK?

Většina auditorů má snahu dělat audit kvalitně, někteří bohužel vždy neví jak. DK uvítala, že výbor pro vzdělávání vyslyšel volání DK a připravil specializované školení na spis auditora, kde postupně v pěti dnech mohou auditoři získat podrobné a názorné informace pro zkvalitnění své práce. Při kontrolní činnosti specifikujeme nedostatky a doporučujeme příslušné školení, toto je velký přínos pro auditorskou praxi oproti předchozímu období, kdy jsme mohli auditory odkázat pouze na příslušný standard ISA.

Jakých třech největších prohřešků se auditoři podle Vás obecně dopouštějí?

Z mého pohledu se jedná o následující prohřešky:

- 1) Benevolence a nezodpovědnost, které jdou spolu ruku v ruce. Na jedné straně jsou auditoři benevolentní k chybám klientů, aniž by je zohlednili ve svém výroku, a tímto přístupem pak projevují svoji nezodpovědnost k věřitelům těchto klientů. Často se setkáváme s případy, kdy auditor vydá výrok bez výhrad a do čtyř měsíců je na klienta podán oprávněný návrh na zahájení insolvenčního řízení. Z výkazů je přitom patrné, že již 2–3 roky zpětně měla být ze strany auditora provedena modifikace výroku.

- 2) Nedostatečný odhad rizik – auditoři často podcení rizikovitost zakázky, především v oblasti pohledávek a zásob, někdy je zakázka podceněna i z pohledu pracnosti.
- 3) Neznalost – v tomto volebním období jsme se setkali s odbornou neznalostí auditorů především u problematiky ocenění derivátů, finančních investic a nehmotného majetku.

Existuje dle Vaší zkušenosti vztah mezi kvalitou a cenou auditu, tj. že levně provedené auditu nebudou provedené kvalitně?

Nelze jednoznačně konstatovat, že levné auditu jsou zároveň i nekvalitní, stává se, že auditor podcení časovou náročnost auditu, avšak audit a spis je zpracován kvalitně. Ze zkušeností však vyplývá, že nízká cena signalizuje i nižší kvalitu auditu, a proto jsou zakázky s nízkou cenou kontrolní skupinou hodnoceny jako rizikové a kontrolní skupina se na ně zaměřuje. Smutné je, že někteří auditoři si sami neváží své práce a jejich hodinová cena je na úrovni okolo 200 Kč. Tento přístup auditorskou profesi těžce poškozuje.

Změnil se během Vašeho působení nějak charakter kontrol kvality? Vyvíjí se nějak tyto kontroly s ohledem na zaměření, důslednost nebo metodiku?

Systém kontrolní činnosti se v tomto volebním období zásadním způsobem nezměnil, došlo pouze k dílčím úpravám v důsledku změn některých předpisů a na základě poznatků z provedených kontrol. Kontrolní dotazníky jsou pravidelně aktualizovány a jsou přístupné na stránkách komory. Pro některé auditory je nepřijemné, že pokud v jejich spisech byly při kontrole zjištěny nedostatky, na které byli upozorněni, jejich opakování při další kontrole již může být hodnoceno přísněji podáním návrhu na zahájení kárného řízení. S protokoly z kontrolní činnosti by auditoři měli pracovat, aby se vyvarovali opakování svých chyb. Pokud byl u auditora zjištěn nedostatek, který měl vliv na případnou modifikaci výroku, byl podáván návrh na zahájení kárného řízení vždy.

Změnil se Váš pohled na auditorskou činnost v důsledku práce v DK?

Domnívám se, že práce v DK ovlivní každého člena. Mají možnost se podívat na auditorskou činnost z jiného pohledu. Jsou známy důsledky a zpětně se zjišťuje, zda bylo možno tyto důsledky odhadnout předem při provádění auditu, pokud by auditor dodržel všechny požadované postupy. Najednou i „nelogické“ ISA mají svou logiku a jejich dodržením by auditoři v řadě případů buď dali jiný výrok nebo by jej dokázali obhájit.

Setkáváte se při své práci také s nějakými kuriózními případy?

Kuriozita je při práci v DK dost, ale protože jsou až na výjimky negativní, nechci ostatní auditory „inspirovat“.

Jsou známé nějaké soudní pře mezi auditory a jejich klienty?

Auditoři nemají povinnost hlásit případné soudní spory o náhradu škody komoře, proto nemáme ucelený přehled o všech soudních sporech. Často se však s informacemi o nich setkáváme při běžné kontrolní činnosti nebo při šetření podnětů (klient kromě soudního vymáhání škody podá i stížnost na auditora komoře). Vždy nás překvapí výše požadovaných částek – jednalo se minimálně o šestimístní sumy, ale také

o sedmi nebo osmimístné. I když víme, že ne ve všech případech byli klienti úspěšní, soudní pře trvá 4–6 let a pro postižené auditory to je určitě velmi náročné období.

Je něco, co byste ráda doporučila čtenářům – auditorům?

Jeden kolega daňový poradce má heslo – největším nepřítelem daňového poradce je jeho klient. Domnívám se, že obdobným heslem by se měli řídit i auditoři a před vydáním výroku by se měli vždy zeptat sami sebe – jsem schopen na základě všech zjištěných skutečností obhájit sám sebe při případném sporu ať už s klientem nebo jeho věřitelem?

Rozhovor vedl Jiří Pelák

Rozhovor s Radomírem Stružinským, předsedou Kárné komise Komory auditorů ČR

Překvapilo Vás něco, když jste po svém zvolení začal pracovat v KK?

Ano, překvapilo mne to, co pravděpodobně překvapí každého nového člena kárné komise, tedy to, jak je vlastní kárné řízení procesně náročné a z vnějšího pohledu asi zdoluhavé.

Tato procesní náročnost je ale nutná pro to, aby rozhodnutí bylo co nejvíce objektivní a byla přitom zachována všechna práva kárně obviněného auditora.

No a samozřejmě mne také překvapila vlastní organizace práce, tj. to, že každý člen kárné komise se stává zpravodajem pro konkrétní kauzu a tuto kauzu si musí dopodrobna nastudovat tak, aby byl schopen kauzu vést a pro ostatní členy kárné komise mít v paměti podrobnosti případu. Je to vlastně nutné, protože narůstající složitost kárných případů neumožňuje, aby všichni členové kárné komise do úplné podrobnosti drželi v hlavě každý případ.

Co je během Vašeho působení v KK pro Vás největší výzva? Jaká část agendy je tou nejnáročnější?

To jsou dvě otázky. Největší výzvou je nutnost znovu a znovu číst hlavní předpisy, které jsou v kárném řízení používány, to jest zákon o auditorech, správní řád a ISA, tedy Mezinárodní auditorské standardy. Vlastně při každém jenom trochu složitějším rozhodování musíte znovu a znovu číst to, co jste již četl několikrát, a ujasňovat si podstatu případu. To je velmi důležité, protože při složitějších případech musíte tu kauzu

znovu a znovu posuzovat. Je potom zajímavé, jak při každém čtení toho, co jste již několikrát přečetl, můžete vždy objevit něco nového.

Nejnáročnější částí agendy kárné komise jsou jednoznačně odůvodnění jejich rozhodnutí. Je to vlastně podobné jako při soudním rozhodování. Rozhodnutí kárné komise samo o sobě se může zdát vnějšímu pozorovateli jako nepochopitelné a teprve při čtení rozhodnutí se čtenář dozví, jakou myšlenkovou cestou se rozhodování kárné komise ubíralo.

To, že tato část agendy je nejnáročnější, je patrné také na délce odůvodnění rozhodnutí. V posledních několika letech není výjimkou, že odůvodnění rozhodnutí má pět i více stran. Nepamatuji si již přesně, ale nejdelší odůvodnění rozhodnutí přesahovalo 30 stran!

V neposlední řadě je velmi náročné posuzování případů, které jsou z „papírového hlediska“ jednoznačné, nicméně v okamžiku, kdy Vám kárně obviněný auditor vkročí do místnosti pro ústní jednání, vstupuje do celého rozhodování ještě lidský faktor. To je něco, co z papírů dopředu nevyčtete a vy najednou stojíte před konkrétním, někdy hodně starým auditorem a musíte rozhodnout. To je velmi náročné, na to Vás před kandidaturou do kárné komise nikdo nepřipraví.

Vnímáte nějaký posun v kvalitě práce auditorů během doby, kdy jste předsedou KK?

Ano, stále více ubývá auditorů, kteří nevedou spis nebo vedou auditorský spis pouze „sporadický“, tedy pouze jako „sbírku“ dokumentů svého klienta bez záznamů o své vlastní práci. Narůstá obecné povědomí o důležitosti správného vedení auditorského spisu, což

také vedlo k tlaku auditorů na komoru, aby správné vedení auditorského spisu školila. Nebylo totiž výjimkou, že jsme od kárně obviněného auditora chtěli, aby odůvodnil, proč audit uzavřel tím či oním výrokiem. Auditor nám to perfektně odůvodnil, nicméně tato jeho úvaha ve spisu obsažena nebyla.

Změnil se během Vašeho působení nějak charakter řízení před KK, je patrný nějaký trend, jak se tato řízení mění?

Technicky se charakter řízení před kárnou komisí změnil především v tom, že potřeba jasně vycizovaného protokolu vedla k nutnosti vyhotovování protokolu v audio podobě, tedy v podobě zvukové nahrávky. V minulosti byl totiž protokol vyhotovován písemně, a pak se na konci ústního jednání musel tento protokol znovu kontrolovat a opravovat. To bylo značně zdlouhavé a zvláště při komplikovaných případech to velmi protahovalo proces. V současné době se drtivá většina ústních jednání nahrává a nahrávka je součástí protokolu.

Nahrávání ústního jednání mělo i další dopad, totiž ten, že členové kárné komise již nemusí při ústním jednání poslouchat výrazy, které lze těžko publikovat.

Myslím si, že trend do budoucna je jasný. Jak budou ubývat obsahově jednoduché případy a budou přibývat případy složitější, bude narůstat náročnost na preciznost celého procesu a také na preciznost obstarávání důkazů, které jsou při kárném řízení používány.

Jakých třech největších prohřešků se auditoři podle Vás obecně dopouštějí?

Od nejstaršího prohřešku, kdy auditoři auditorský spis nevedli, jsme pokročili k prohřešku, kdy auditoři spis sice vedou, ale spis není veden tak, aby z něj byla patrná práce auditora a patrná jeho úvaha. Mohu parafrázovat opakovaný argument z mnoha rozhodnutí, že auditor musí vést auditorský spis tak, aby jiný auditor z tohoto spisu pochopil, jakým způsobem auditor postupoval a jaký myšlenkový proces absolvoval, aby byl schopen vydat auditorský výrok.

Znovu připomínám případ, kdy nám auditor velmi pěkně ústně zdůvodnil při ústním jednání, jak posoudil riziko „going concern“ konkrétního klienta, ale když jsme se ho zeptali, proč tuto svoji úvahu do spisu nenapsal, tak bohužel mlčel.

Častým prohřeškem je stále podceňování tzv. „důkazů třetích stran“, tedy externích confirmací pohledávek, závazků, právníků a bank. Stále se nám objevují auditoři, kteří podceňují ověřování existence derivátových obchodů.

Také se stále vyskytují auditoři, kteří podceňují účast na fyzické inventuře zásob. A když se nakonec někteří auditoři zúčastní fyzické inventury zásob, není možné ve spise zjistit, jakým způsobem si „odrolovali“ fyzické stavy zjištěné v jiný, než rozvahový den, na rozvahový den. Tyto postupy jsou asi stále některým auditorům

neznámé. Věřím, že školení auditorského spisu v tom něco udělá.

Existuje dle Vaší zkušenosti vztah mezi kvalitou a cenou auditu, tj. že levně provedené audity nebývají provedené kvalitně?

Tento vztah existuje jednoznačně. Jakmile je cena nízká, tak to samo o sobě indikuje nízkou kvalitu. Dokladem toho je, že když se auditora zeptáme, proč při auditu neudělal ještě to či ono a proč se nezúčastnil fyzické inventury zásob, tak odpovědí často je, že za tu cenu toho přece nemůže dělat tolik. Podotýkám, že tato odpověď není ojedinělá.

Na druhou stranu přiměřená cena bohužel ještě není zárukou kvality...

Došlo někdy na soud v případě, který byl posuzován KK?

Ano, mnohokrát. Určitou „výhodou“ je, že stranou soudních procesů není Komora auditorů, ale RvDA jako odvolací orgán. Pokud vím, v současné době běží několik případů. To je myslím také trendem do budoucna, totiž to, že bude narůstat počet „auditorských judikátů“.

Změnil se Váš pohled na auditorskou profesi v důsledku práce v KK?

Ano, změnil. Součástí práce kárné komise totiž není pouze zabývání se případy, které nám dodá Dozorčí komise, ale také posuzování externích podnětů. Narůstající počet externích podnětů od bank, opozičních zastupitelů obcí, akcionářů, společníků a dalších osob svědčí o tom, že auditorská profese se stává více a více rizikovou. Auditorská profese přestává být snadnou profesí a je důležité, aby o tom auditoři věděli. Stále více externích uživatelů účetních závěrek si totiž začíná uvědomovat, že auditoři mají nějakou odpovědnost a začínají se v případě jakýchkoliv problémů této odpovědnosti dovolávat.

Setkává se KK při své práci také s nějakými kuriózními případy?

Ano. Asi nejkurióznějším případem byla omluva kárně obviněného auditora, že se nemůže dostavit na ústní projednání před kárnou komisí, protože nemůže vyjít do schodů, nemůže vyjet výtahem, neboť má klaustrofobii, a také špatně vidí a špatně slyší. Nebylo nám dost dobře jasné, jak může auditovat...

Je něco, co byste rád doporučil čtenářům – auditorům?

Rád bych jim doporučil, aby si byli vědomi rostoucí náročnosti a rizikovitosti své profese. Pokud budou mít pocit, že ve své malé auditorské praxi nejsou schopni dostát novým a novým požadavkům na auditorskou profesi, pak ať se raději spojují se svými přáteli a kolegy do větších uskupení, protože jedině tak budou moci rostoucím nárokům na profesi dostát.

Rozhovor vedl Jiří Pelák

Rozhovor s Pavlem Racocho, prezidentem Rady pro veřejný dohled nad auditem

Na kvalitě auditu závisí budoucnost profese

Jak moc Vám byl audit blízký ještě před tím, než jste se stal členem prezidia RVDA a následně prezidentem RVDA?

Výkonem auditu a jeho kvalitou se v různých podobách zabývám už od počátku 90. let, kdy jsem působil v oblasti regulace v České národní bance. Při budování nové funkce centrální banky – bankovního dohledu – jsme si rychle uvědomili informační hodnotu dobře provedeného auditu v bance. Proto také jedna z prvních regulatorních úprav stanovila požadavky na auditorské zprávy z bank. Častá setkání s auditorskými firmami, zejména auditory bank patřila k mým povinnostem. Asi mohu připomenout i to, že jsem později působil řadu let jako interní auditor ve finanční instituci, takže ve spolupráci s auditory jsem pokračoval i v této profesi.

Jak jste pohlížel na externí audit ještě před Vaším působením v RVDA? Jaké jste měl osobní dojmy ze setkání s auditory – ať už pozitivní nebo negativní?

U této odpovědi musím rozlišit dvě velmi rozdílná období. V 90. letech auditorská profese v tom skutečném slova smyslu teprve vznikala a kvalita prováděných auditů byla velmi kolísavá. Vedle nesporně kvalitních firem na českém trhu působila i řada méně zodpovědných lidí s auditorskou licenci, kteří někdy působili i pod hlavičkou renomovaných zahraničních společností. Tato situace se významně změnila k lepšímu po roce 2000.

Audit je služba určená zejména majitelům auditovaných společností. Shledáváte nějakou přidanou hodnotu, kterou audit přináší samotným společnostem a jejímu managementu?

No samozřejmě! Audit neslouží jen majitelům, či akcionářům společností, ale i veřejnosti, potenciálním investorům, zákazníkům, dodavatelům i managementu. Benefit pro management společnosti spočívá kromě ujištění o správnosti finančních výkazů přece i v samotných diskusích s auditorem, tedy s někým, kdo se dívá z určitého odstupu a přesto s dostatečným vhledem na řadu oblastí, které mohou být pro řízení společnosti klíčové. Nemluvím jen o tom, že kvalitní a přesné informace jsou nezastupitelné pro řízení podniku, ale i diskuse o nefinančních oblastech, které mohou být shrnuty v dopise auditora vedení společnosti, jsou téměř vždy pro management významné a měl by jim věnovat dostatečnou pozornost.

Změnil se Váš pohled na audit a auditory poté, co jste se stal prezidentem RVDA?

Nezměnil. Jen jsem se dále ujistil o tom, že auditorská profese v České republice od svých úplných počátků v devadesátých letech prošla neskutečným vývojem. Kvalita, odbornost, odpovědnost, profesionální chování, podpora poskytovaná profesi komorou, to vše je podle mého

Ing. Pavel Racocho, MIA

vystudoval obor účetnictví na Vysoké škole ekonomické v Praze a Kolumbijskou univerzitu v New Yorku se specializací na mezinárodní vztahy a řízení hospodářských politik. Od roku 1991 pracoval v České národní bance, kde byl u zrodu bankovního dohledu a u počátků bankovní regulace v České republice.

V letech 1996–1997 působil ve Světové bance ve Washingtonu v oblasti rozvoje finančního trhu v členských zemích. I v pozdějších letech se příležitostně podílel na práci Mezinárodního měnového fondu v oblasti rozvoje finančního trhu. V letech 1999–2005 byl členem bankovní rady ČNB. Od roku 2005 do roku 2014 působil v interním auditu skupiny Sociétés Générales, nejprve s odpovědností za Komerční banku a od roku 2010 za všechny společnosti skupiny SG v devíti zemích regionu střední Evropy. Od roku 2014 je předsedou představenstva a výkonným ředitelem KB Penzijní společnosti, a.s. Byl členem Výboru evropských bankovních supervizorů (CEBS), Výboru pro bankovní dohled v Evropské centrální bance, řady pracovních skupin při Bazilejském výboru pro bankovní dohled. Od roku 2008 do roku 2014 byl předsedou Komise pro interní audit České bankovní asociace. V letech 2012–2014 byl členem Rady Českého institutu interních auditorů. Od roku 2013 působí v kontrolní komisi Institutu členů správních orgánů (ClOD). Je členem Správní rady Akademie múzických umění v Praze.

názoru na vysoké úrovni. I když samozřejmě stále je co zlepšovat.

Jakým problémům dle Vašeho názoru profese auditorů čelí? Je něco, čemu se auditorská profese nevěnuje dostatečně?

Rada pro veřejný dohled při výkonu kontrol kvality nalézá řadu nedostatků, které se mnohdy opakují. Jde o plnění požadavků zákona o auditorech a etického kodexu například v oblasti nezávislosti auditora nebo v zapojení klíčového auditního partnera do zakázky. Hlavním problémem je ale nedodržování auditorských standardů v oblastech dokumentace auditu, nedostatečných postupech, někde je audit prováděn jen formálně a podobně. Samozřejmě se toto netýká všech kontrolovaných auditorů, ale zdaleka se nejedná jen o výjimečné případy.

Jakou roli chcete, aby RVDA v oblasti auditu plnila? Jaké jsou klíčové oblasti, na které by se RVDA měla soustředit?

Klíčová je kvalita auditu a úsilí rady by mělo všemi cestami k tomuto cíli směřovat. Kvalita auditu je zároveň tím, co zvyšuje důvěru ve výsledky práce auditorů a zvyšuje její hodnotu v očích investorů a dalších zainteresovaných stran. Tím pádem lze říci, že na kvalitě auditu závisí i budoucnost profese.

Považujete se za zastávce přímé veřejné kontroly nad auditem, kde by orgány veřejného dohledu měly vykonávat dohled přímo nad auditory, nebo spíše preferujete model samosprávy profese a roli veřejného dohledu vidíte v dohledu nad touto samosprávou?

Oba systémy jsou možné, i čistá samospráva profese může dlouhodobě fungovat. Po řadě významných selhání auditorů v minulých dekádách byla jak u nás v Evropské unii, tak třeba ve Spojených státech amerických výrazně posílena úloha veřejného dohledu nad profesí i nad samosprávou. Takže systém je nastaven a my musíme udělat vše pro to, abychom zajistili jeho dobré fungování. To

jak se nám to podaří, budeme moci zhodnotit až s delším odstupem.

Jak vnímáte vývoj v oblasti regulace auditu nebo dohledu nad ním? Vnímá RVDA nějaké změny v mezinárodních, zejména evropských, trendech?

Zásadní změny byly uvedeny v život nařízením EU z roku 2014. Zhodnocení funkčnosti proběhne až za několik let, takže do té doby nevidím žádné volání po dalších změnách na evropské úrovni.

Lze očekávat nějaké změny v oblasti mezinárodní spolupráce dohledových orgánů, které by se nějak dotýkaly českých auditorů?

V současné době probíhá na evropské úrovni ve výboru evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a v jeho pracovních skupinách řada diskusí o výkladech právní úpravy, o národních odlišnostech, o činnosti nadnárodních auditorských firem a podobně. Neočekávám však v dohledné době žádné významnější dopady na české auditory.

Rozhovor vedl Jiří Pelák

vzpomínky na prvního prezidenta komory

Rozhovor s Vladimírem Pilným, prvním prezidentem Komory auditorů ČR

Profesor Vladimír Pilný byl prezidentem Komory auditorů ČR od února 1993 do listopadu 1998. Rozhovor s ním vedl Jindřich Schwippel v listopadu 2007.

Jaké byly první podněty k rozvoji auditu?

Primárním podnětem pro rozvoj auditu jsou potřeby ekonomiky. Vrátime-li se jen o půl století nazpět, pak mezidobí dvou světových válek přineslo jak značný hospodářský rozvoj, tak velkou hospodářskou krizi. Oboje bylo velkým impulsem pro rozvoj revizních a auditorských institucí. I v českých, resp. československých podmínkách vznikly organizace odborníků, které prosazovaly legislativní úpravu povinné „bilanční revize“ a zapojení do mezinárodních organizací. V dané době se mohla i ČR zařadit mezi země s progresivní úpravou auditu, ale zabránilo tomu věrolomné rozbití republiky a navazující vývoj.

Je třeba zaznamenat i pokusy v šedesátých letech, které vycházely z příprav předcházející generace odborníků a dosaženého vývoje. V letech 1967/1968 vznikl návrh na vytvoření instituce autorizovaného bilančního revizora. Po srpnu 1968 v rámci „normalizačního procesu“ byly legislativní přípravy zastaveny.

A tak až po šedesáti letech od prvních iniciativ došlo v roce 1992, resp. 1993 k zákonné úpravě auditu a ustavení komory.

Změna politického systému byla nejzákladnějším předpokladem uplatnění auditu v celospolečenském rozměru a mezinárodně uznávané formě. Bylo jen třeba připravit legislativu pro specifické podmínky republiky. Právě v době před listopadem 1989 byl umožněn vznik firem se zahraniční majetkovou účastí v rámci zákona o hospodářských vztazích se zahraničím; další legislativa zřídila instituci ověřovatelů (auditorů). Byli již ustanovováni, mohli se sdružovat a také se někteří aktivněji od roku 1990 soustřeďovali v Unii auditorů. Byli významně zastoupeni v přípravném výboru, který formovalo ministerstvo financí k zabezpečení úkolů souvisejících s ustavením komory.

Jaké potíže provázely založení komory?

Ve stejné době, kdy se konalo první zasedání rady zvolené na ustavujícím sněmu auditorů, probíhala v Poslanecké sněmovně kritika zákonného sdružování v komorách. Po řadu let pak následovaly akce vlády s návrhy na odbourání samosprávného postavení komor, zrušení povinného členství, posílení vlivu státu na vstup do komory a jiné změny, vesměs oslabující nezávislost auditorů.

Jeden návrh nebyl doporučen legislativní radou, u dalšího byl získán negativní posudek expertů v rámci programu PHARE; vyvracení a odmítání

nepřijatelných úprav dlouhodobě zatěžovalo vedení komory.

Je třeba počítat s tím, že podobné návrhy se mohou objevit i v budoucnu jako forma nátlaku na komoru nebo jako pohružka.

Kdo podpořil založení komory?

Založení komory plně podporovala Unie auditorů, Vysoká škola ekonomická, fakulta financí a účetnictví v Praze, vstřícná byla Česká národní banka, konzultační pomoc poskytovaly obdobné zahraniční organizace – zejména britské, německé, francouzské a rakouské.

Jaké byly první nejnáléhavější úkoly komory?

Bezprostředně po ustavení orgánů komory bylo třeba zajistit plnění úkolů daných zákonem, zejména vedení seznamu auditorů, zavedení směrnic pro provádění auditu a navazující proškolení, zabezpečení zkouškové agendy, úprava režimu asistentů auditora, vybudování systému dozoru nad výkonem auditorské činnosti, řešení disciplinární problematiky. Uvedené úkoly jsou uvedeny pouze jako příklady; ve skutečnosti jich bylo daleko více a každý lze rozložit na desítky problémů zcela nových a dosud neřešených.

Zároveň měli funkcionáři komory úkoly dané ustavujícím sněmem: bylo třeba dopracovat neschválené části statutu komory, rozpočet a jiné dokumenty a předložit je podzimmnímu sněmu.

Kromě toho bylo třeba vybrat první vhodné zaměstnání začínající organizace, vyhledat její umístění, založit úspornou administrativu, regulovat hospodaření.

Poměrně brzy jsme získali první prostory v Opletalově ulici. Všechnu tvůrčí činnost i administrativu dělali dobrovolně funkcionáři: první směrnice, převzetí členské

agendy z ministerstva financí, pořádek v evidenci členů, přípravu koncepce vzdělávání a zkoušek.

Jakých významných úspěchů komora dosáhla v prvních letech?

Během několika měsíců jsme položili základy k dlouhodobému fungování komory vnitrostátně; navázali jsme i první kontakty s mezinárodními profesními organizacemi (FEE, IFAC), připravili jsme smlouvy o spolupráci s některými sesterskými komorami, iniciovali jsme setkání představitelů českých profesních komor (na obranu před likvidačními tlaky), které se stalo tradicí.

Dočkali jsme se přijetí do IFAC, zatímního členství ve FEE, jeho přeměny v členství plné; hostili jsme zasedání vzdělávacího výboru IFAC. Komoru navštívila řada reprezentantů, mezinárodních institucí i zahraničních organizací.

Jaký byl přístup členů tehdejší Rady?

Vše, o čem tu vyprávím, by nebylo možné a uskutečnitelné bez elánu kolektivu, který byl přesvědčen o smysluplnosti společné práce a nelitoval osobní angažovanosti pro dosažení úspěchu. Jako nejvyšší představitel komory jsem se snažil vést všechny funkcionáře k posilování dobrého jména komory nejen navenek, ale i ve vztahu k těm, kteří nás zvolili.

Jaké jsou nejdůležitější vlastnosti dobrého auditora?

Nejdůležitější osobní výbavou dobrého auditora je dokonalá odborná příprava, dostatek praktických zkušeností v oboru, osobní vlastnosti zabezpečující neúplnost, aby zůstal za všech okolností nezávislý a jeho posouzení bylo věrohodné.

Vzpomínky na Vladimíra Pilného

Když jsem v roce 1968 nastupovala jako asistentka na katedru účetnictví Vysoké školy ekonomické v Praze, zastával prof. Vladimír Pilný (tehdy ještě docent) funkci zástupce vedoucího katedry. Na fakultě garantoval kurz „Kontrola a revize“, neboť i v podmínkách plánované ekonomiky se tyto aktivity prováděly, byť s trochu jiným cílem – zabránit rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví. Kromě toho učil na obchodní fakultě na oboru zahraničního obchodu. Díky této specializaci se snažil studentům ukazovat i trochu jiný svět, který existoval za železnou oponou. Po roce 1990 se kontrola a revize začínala přibližovat ověřování účetních závěrek díky nové legislativě, kterou byl nejprve zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, jejichž účetní závěrky podléhaly ověření dvěma nezávislými znalci – ověřovateli jmenovanými Ministerstvem financí. Ti se sdružovali v první profesní organizaci – Unii auditorů, jejímž členem byl i Vladimír Pilný. To už byl jen krůček ke vzniku auditorské profese, která byla oficiálně ustavena Vyhláškou MF ČR č. 63/1989 Sb., o ověřovateli. Ustavující sněm Komory auditorů jako samosprávné profesní organizace v roce 1993 zvolil svůj vrcholový orgán – radu (dnešní výkonný výbor), která pak již měla lehké rozhodování. Profesor Vladimír Pilný se stal historicky prvním prezidentem Komory auditorů ČR.

Libuše Müllerová

Když někdo vysloví jméno Vladimír Pilný, tak se mi hned vybaví dvě vzpomínky. První vzpomínka směřuje k prvnímu setkání s ním, kdy vykonával vedoucího diplomové práce při mém dálkovém studiu na VŠE. Při konzultacích nad osnovou a zaměřením diplomové práce jsem poznal, že se jedná o odborníka i s praktickými zkušenostmi, který dokáže dostat studenty tam, kam on chce. Po dlouhých diskuzích jsme se na zaměření a obsahu práce shodli. S diplomovou prací jsem započal brzy, protože jsem ji chtěl mít za sebou, abych se mohl věnovat zaměstnání, studiu a také rodině, a přinesl jsem návrh mé celkové práce hned po prázdninách. Pan profesor moji práci ocenil a pochválil, ale sdělil mi, že by bylo vhodné obsah změnit a zaměřit jinak. Tak jsem vlastně vypracoval diplomové práce dvě. Tehdy jsem moc velkou radost neměl a dal jsem mu to hodně najevo.

Po téměř deseti letech jsme se s panem profesorem setkali podruhé, a to při počátcích budování auditorské profese v ČR. Z pozice prezidenta Unie auditorů jsem ho přizval ke spolupráci na tvorbě prvních verzí zákona o auditorech. Tím nastartovala naše dlouhodobá spolupráce. Při dlouhých diskuzích jsem měl možnost poznat jeho báječné charakterové vlastnosti, jeho smysl pro humor a jeho odbornost a schopnost obhájit základní zásady auditorské profese v procesu schvalování zákona. Po schválení prvního zákona o auditorech jsem mu předal pomyslné žezlo prezidenta KA ČR a ještě dlouhá léta jsme společně s ostatními kolegy pracovali v radě KA ČR. Prožívali jsme společně útrapy založení komory, ať dislokační, tvorbu nových směrnic a standardů, prvních zkoušek, vzdělávacího systému, kontroly kvality apod. Spolupráce s panem profesorem byla ohromná škola a všem bych jí přál. Bohužel odešel nám kromě jiného otec zakladatel KA ČR.

Bohuslav Poduška

Když jsem se na podzim roku 1973 jako student VŠE v pátém ročníku oboru MAŘP šel představit na katedru účetnictví jako nastávající „odborný instruktor“, stál jsem najednou oněmělý před úřadujícím zástupcem vedoucího katedry (tehdy docentem) Vladimírem Pilným a uši mi dlouho omýval nepřetržitý proud jeho nádherné výřečnosti. Předestřel mi netušené možnosti dalšího odborného růstu a zadrnkal přitom – možná nevědomky – i na strunu mé velké náklonnosti k počítačům a programování; to všechno budu moci uplatnit...

Přivedl mě do báječné party lidí, kteří měli stejný cíl a přes značnou nepřízeň okolního světa se tento cíl všemi silami snažili naplňovat.

I když se větší díl z tehdy nastíněných možností později ukázal jako značně chimérický, nikdy jsem nezalitoval, že jsme si na konec té rozmluvy potřásli pravicí na znamení uzavřené dohody.

Miloslav Janhuba

Poprvé jsem se panem profesorem Pilným blíže seznámil ještě jako student Vysoké školy ekonomické v létě roku 1974. Skupina asi 10 studentů tehdejšího oboru Mechanizace a automatizace řídicích prací, pod který patřil i podobor Účetnictví, nasedla jednoho červencového dne v Praze na rychlík, který měl po více než dvou dnech dorazit do Moskvy. Pedagogického dozoru se ujali docent Pilný a odborná asistentka Dana Hrdinová (dnes paní profesorka Kovanicová) a zdánlivě nic nemělo narušit tehdy poměrně běžnou studentskou výměnu. Bohužel, při hraniční kontrole v Čierne pri Čope se zjistilo, že jedna ze studentek si doma zapoměla cestovní doklad. Zcela reálně jí hrozilo, že nebude moci pokračovat v další cestě a bude zanechána osudu v nehostinných prostorách pohraničního nádraží, navíc v temné noci. Do záležitosti se však vložil pan profesor a pokusil se s pracovníky pasové kontroly dojednat nějaké rozumné řešení. Ti jej ale spolu se studentkou odvedli do nádražní budovy a my zůstali asi 30 minut v nejistotě, zda vlak odjede bez pana profesora a kolegyně, nebo co se bude vlastně dít. S odstupem času se na celou záležitost dívám spíše s úsměvem, ale tehdy se jednalo o poměrně dosti dramatickou událost, jejíž důsledky raději ani nedomýšlet. Ještě mnohokrát jsme si při pobytu v Rusku připíjeli na to, že se panu profesorovi podařilo české i ruské pohraničnický přemluvit ke zcela ojedinělé akci, kdy k cestě nakonec postačilo to, že je studentka uvedena na oficiálním seznamu s mnoha potřebnými razítky z ruské i naší strany. Jak se mu tento husarský kousek povedl nám nikdy neprozradil a vždy na naše naléhání odpovídal jen potutelným úsměvem.

Vladimír Králíček

Poprvé jsme se potkali na přednášce o účetnictví v roce 1982, naposledy na večeři prezidentů komory auditorů o vácích 2015. Během těch třiatřiceti let jsme začali úzce spolupracovat a společně jsme prosazovali rozvoj auditorské profese a českého účetnictví. Vladimíra Pilného jsem si vážil především pro jeho zaujetí pro věc i spravedlnost – v jeho pojetí spravedlnost rozhodně slepou nebyla.

Byl to právě on, kdo se dokázal během své úspěšné akademické kariéry v roce 1993 postavit do čela vznikající komory auditorů. Především jemu vděčíme za to, že se v průběhu devadesátých let dokázala komora etablovat jako sebevědomá a uznávaná reprezentantka auditorské profese. Profesor Vladimír Pilný se vždy zasazoval o to, aby komora nebyla odborářským centrem auditorů, ale aby hájila veřejný zájem a důstojně reprezentovala nově založenou profesi. Vždy podporoval profesní inovace a mezinárodní spolupráci, striktně bránil excesům a extravagancím a důsledně

vzpomínky na prvního prezidenta komory

stál za svými argumenty podloženými názory. V paměti mi zůstane řada diskusí o nejlepší úpravě fungování profese, příprav na jednání s ministerstvem financí i interních debat o uspořádání a zlepšování funkce auditorů a jejich komory.

Doufám, že naši nástupci ponесou tuto štafetu dál a nezapomenou, že je sleduje vždy pozorný, přísný, ale nadšený pohled pana profesora shůry.

Petr Kříž

Poprvé jsem se setkal s panem profesorem jako student na jeho přednáškách předmětu „Kontrola a revize“. Nevynechal jsem ani jednu, protože svou výuku prokládal příběhy ze své znalecké činnosti pro soudy. Některé si nejen pamatuji dodnes, ale používám je s úspěchem ve své výuce.

Druhé skupině mých vzpomínek na pana profesora dominuje porevoluční nadšení, ve kterém jsem pomáhal ve „volebním štábu“ pana profesora k jeho zvolení děkanem. Vzpomínám na to, jak jsem obdivoval jeho organizační schopnosti, schopnost vyjednávat a jasnou představu o tom, co je třeba udělat při reorganizaci VŠE. Jeho vize vedla ke vzniku Fakulty financí a účetnictví v roce 1991 a po zásluze se stal jejím prvním děkanem.

Třetí vzpomínka pak patří roli Vladimíra Pilného při budování profese auditorů a Komory auditorů ČR, což k profesi auditora přivedlo i mne.

Bez ohledu na všechny funkce a zásluhy pana profesora si jej budu navždy pamatovat jako milého, vtipného, přesného a vždy elegantního gentlemana, který pozitivně ovlivnil životy mnoha lidí, které potkal, včetně mého...

Ladislav Mejzlík

Co najdete v e-příloze č. 2/2018

Přístup k e-příloze Auditor

E-příloha Auditor vychází souběžně s tištěným časopisem Auditor v elektronické podobě. Pro auditory je ke stažení v uzavřené části webových stránek Komory auditorů www.kacr.cz, kam se lze dostat pod přihlašovací jménem a heslem.

Daně

- Výbor doporučil schválit přístup správců daní k dalším údajům
- Vláda chystá změnu daňového řádu, opozice varuje, že příliš posílí pravomoci správce daní
- Věcná a časová souvislost výnosu z rozpuštěné opravné položky k pohledávce – náhled do judikatury

Právo

- K návrhu nové AML vyhlášky
- GDPR ve VZ aneb ochrana osobních údajů v rámci zadávání veřejných zakázek

- Opětovně k požadavku na jednoznačnost dotačních pravidel

Zaznamenali jsme

- Chystá se sloučení krajských nemocnic pod jedno IČO
- Ministr prověří miliardy, které se točí v pěti velkých nemocnicích. Posílá tam kontrolory
- Audit TSK prověří právníci, mohlo dojít k porušování zákona
- Úřady už zahájily stovky kontrol kvůli korunovým dluhopisům
- Boj kraje s ČSAD přinesl stamilióny

-VeL-

AUDITOR č. 2/2018

ročník XXV

REDAKCE

Komora auditorů ČR
Opletalova 55, 110 00 Praha 1
tel.: 224 212 670, 221 602 289
e-mail: redakce@kacr.cz

REDAKTORKA

Ing. Lenka Velechovská, Ph.D.

REDAKČNÍ RADA

Ing. Jiří Pelák, Ph.D., předseda
doc. Ing. Ladislav Mejzlík, Ph.D.
Jarmila Melichová
Ing. Jiří Mikyna
prof. Ing. Libuše Müllerová, CSc.
Ing. Jana Skálová, Ph.D.
Ing. Michal Štěpán
Ing. Petr Vácha

VYDÁVÁ

Komora auditorů České republiky
tel.: 224 212 670, 224 222 178
IČ 70901473

Vydávání povoleno MK ČR 6934
ISSN 1210-9096

INZERCE, SAZBA, DISTRIBUCE

Infomedia, spol. s r.o.
Otradovická 731/11, 142 00
Praha 4, tel.: 607 972 085
e-mail: infomedia@infomedia.cz

TISK

Wendy, spol. s r.o., Mělník

OBJEDNÁVKY A PŘEDPLATNÉ

Komora auditorů ČR
e-mail: kacr@kacr.cz

Vychází 10x ročně

Roční předplatné: 950 Kč

Pro členy KA ČR zdarma

www.kacr.cz

© Komora auditorů ČR